ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) અને ઈમામ ઝચનુલ આબેદીન (અ.સ.)ની

> દોઓએ અરફા (તરજુમો)

ઃ કંપોઝીંગ ઃ આલ્ફા કોમ્પ્યુટર્સ

C/O સોહીલ મરચન્ટ ૨૨૭, રોયલ કોમ્પ્લેક્ષ, હજુરપાયગા રોડ, ભાવનગર (ગુજરાત) મો. ૯૩૭૪૫૪૩૬૦૧ ઈમેઈલઃ sohil1414@gmail.com

ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની દોઆએ અરફા

બિસ્મિલ્લાહીર રહમાનીર રહીમ

સર્વે પ્રશંસા એ ખુદાની છે જે માંગ્યા વગર આપનારો છે. અસીમ મહેરબાનીનો માલિક છે, ન કોઈ તેના નિર્ણયને ટોકી શકે છે ન કોઈ તેની આપેલી વસ્તુને રોકી શકે છે અને ન કોઈ તેના જેવી કોઈ ચીજનું સંશોધન કરી શકે છે. તેણે અજોડ વસ્તુઓ શોધી છે અને તેના સંપૂર્ણ જ્ઞાનથી દરેક ચીજનું તેના હુકમથી સર્જન કર્યું છે. દરેક યુગના સંશોધનો તેનાથી છુપાએલા નથી અને તેની બારગાહમાં અમાનતોનો નાશ થતો નથી. તેના

હુકમનું પાલન કરનારને તેનું વળતર આપનાર, દરેક સંતોષ કરનારને બદલો આપનાર. દરેક ફરિયાદ કરનાર ઉપર રહેમ કરવાવાળો છે. નફ્રો મોકલનાર અને ઝળહળતા નૂરની સાથે સંપૂર્ણ કિતાબને ઉતારનાર, દરેકની દોઆ સાંભળનાર, દરેકના દુઃખને દૂર કરનાર, દરજ્જાઓને બુલંદ કરનાર, જોર ઝુલ્મ કરનારનો નાશ કરનારો છે. તેના સિવાય બીજો કોઈ ખુદા નથી, જેનો કોઈ સાથીદાર નથી, તેની સરખામણી બીજા કોઈની સાથે કરી શકાતી નથી, તે દરેકના સાંભળનાર, દરેક વસ્તુને જોઈ શકનાર અને દરેક વસ્તુની કદર કરનાર . છેર

અય ખુદા! હું તારી તરફ લક્ષ આપું છું અને તું માલિક હોવાની સાક્ષી આપું છું. હું સ્વિકારૂં છું કે તું મારો પરવરદિગાર છે અને તારી બારગાહમાં મારે પાછા ફરવાનું છે.

તેં મારા પર તે સમયે તારી મહેર શરૂ કરી કે જ્યારે હું વાત કરવા જેવી વસ્તુ ન હતો. મને માટીમાંથી પૈદા કર્યો, જુદા જુદા તબક્કાઓમાંથી પસાર કર્યો. સમયની ઘટનાઓ, કાળના અવરોધો, ઉંમર અને આયુષ્યના ફેરફારોની ક્રાન્તિઓથી મને સુરક્ષિત રાખ્યો. મારો પ્રવાસ એક ચોક્કસ સમય સુધી પીંડમાંથી આકાર સુધી ચાલુ રાખ્યો અને અંતમાં તારી મહેરબાની થઈ કે તેં મને આ દુનિયામાં મોકલી આપ્યો. પરંતુ તારા કમાલ અને રહેમ અને મહેરબાની અને તમામ લુત્ફ અને એહસાનને કારણે તે ખુલ્લા કુફ્રની હકુમતમાં તેં મને નથી મોકલ્યો, જેમણે તારી સાથેના વચનને તોડી નાખ્યું અને તારા રસુલોને ખોટા ઠરાવ્યા. બલ્કે એવા વાતાવરણમાં મોકલ્યો જ્યાં સરળ માર્ગદર્શનની વ્યવસ્થા હતી અને તેમાંજ મારા ઉછેરની વ્યવસ્થા ગોઠવી. આ સુંદર ઉછેર પહેલાં તારો શ્રેષ્ઠ વર્તાવ અને સર્વશ્રેષ્ઠ ઈનામ એ હતું કે તેં એક નજીસ ટીપાથી બનાવ્યો અને અજબ રીતે બનાવ્યો. માંસ, લોહી અને ચામડી વચ્ચે ત્રણ ત્રણ આવરણમાં રાખ્યો અને

ખુદ મને પણ મારા સર્જન થવાની જાણ ન કરી. મારી બાબતોને તારા હાથમાં રાખી અને મને મારા હાલ ઉપર છોડી ન દીધો અને હવે જ્યારે તેં મને દુનિયામાં મોકલ્યો તો માર્ગદર્શન અને શિક્ષણની બધીજ વ્યવસ્થાની સાથે સંપૂર્ણ રીતે અને પૂર્ણ સર્જન સાથે પેદા કર્યો. હું ઘોડીયામાં બાળક હતો તો તેં રક્ષણની વ્યવસ્થા કરી, ખોરાક માટે તાજુ દુધ મેળવી આપ્યું, ઉછેર કરનારી સ્ત્રીઓને મહેરબાન બનાવી દીધી. માયાળ દિલવાળી માતાઓને ધ્યાન રાખનાર બનાવી દીધી. જીન્નાતોના પ્રભાવથી (તકલીફથી) સુરક્ષિત રાખ્યો, અતિશયતા અને ઓછપથી બચાવીને રાખ્યો. બેશક! અય ખુદાએ રહીમ અને કરીમ! તારી જાત ઘણી ઉંચી અને મહાન છે.

ત્યાર પછી જ્યારે હું બોલવા લાયક થયો તો તેં મને સંપૂર્ણ બક્ષીસો આપી અને ઉછેર દ્વારા મારો વિકાસ કર્યો ત્યાં સુધી કે જ્યારે મારી વૃધ્ધિ સંપૂર્ણ થઈ ગઈ અને મારૂં ઘડતર મજબુત થઈ ગયું, તો તેં તારી હજ્જતો ફરજિયાત કરી. તેં મને તારી મઅરેફતની સમજણ આપી, તારા જ્ઞાનના આશ્ચયર્થી મુગ્ધ બનાવ્યો અને જમીન તથા આસમાનના સૌથી વધુ અજબ સર્જનોને સમજવા માટે મને જાગૃત સમજવાળો બનાવી દીધો. પછી તારી યાદ અને તારા શુક્ર કરવા તારી તાબેદારી અને ઈબાદત કરવા માટે હશિયાર કરી દીધો. એટલી સમજ શકિત આપી કે રસુલોના સંદેશાઓને સમજી શકું, એટલી આસાની આપી કે તારી મરજીની વાતોને કબુલ કરી શકું અને આ બધા પ્રસંગોએ તારી મદદ, પ્રેમ દ્રષ્ટિ અને એહસાનથી વંચિત (મહેરૂમ) નથી રાખ્યો. મને શ્રેષ્ઠ માટીમાંથી પૈદા કર્યો પછી આ એક બક્ષીશ આપીને પુરૂં ન કર્યું, પરંતુ જાત જાતના ખોરાક આપ્યા, જુદા જુદા પ્રકારના પહેરવેશ આપ્યા, તારો એહસાન મારા ઉપર મોટો છે અને તારી અમી દ્રષ્ટિ હંમેશા માટે છે. પછી જ્યારે બધી બક્ષીશોને સંપૂર્ણ કરી દીધી અને

બધી બલાઓને દૂર કરી દીધી તો પણ મારી અજ્ઞાનતા અને મારી ત્રુટીઓ તારી મહેરબાનીને રોકી ન શકી અને તેં એ પંથનું માર્ગદર્શન આપ્યું જે તારાથી વધુ નજદીક લાવી શકે અને તે કાર્યો કરવાની શકિત આપી જે તારી બારગાહમાં નજદીકીનું કારણ બની શકે અને જ્યારે હું દોઆ કરૂં છું તો તું કબુલ કરી લે છે અને જ્યારે માંગણી કરૂં છું ત્યારે તું આપી દે છે, જ્યારે તાબેદારી કરૂં છું તો શુક્ર અદા કરે છે અને જો શુક્ર અદા કરૂં છું તો વધુ આપી દે છે. આ બધું ખરેખર તો તારા એહસાનો અને ઈનામોનું પરિણામ છે. તે સિવાય કશુંજ નથી. તું પાક, પૂર્ણ,

પૈદા કરવાવાળો, પાછા લઈ જવાવાળા, પ્રશંસા અને વખાણને લાયક અને શ્રેષ્ઠતા અને મહાનતાનો માલિક છે. તારૂં નામ પાકીઝા અને તારી બક્ષીસો મહાન છે. અય ખુદા! હું તારી કઈ કઈ નેઅમતોની ગણતરી કરૂં? અને કઈ કઈ નેઅમતોને યાદ રાખું? તારી કઈ કઈ બક્ષીશોનો શુક્ર અદા કરૂં? જ્યારે કે તારી સઘળી બક્ષીશો મોટા મોટા ગણતરી કરનારાઓની ગણતરીથી ઉચ્ચતર છે અને મોટી મોટી યાદશકિતવાળાના જ્ઞાનની મર્યાદાથી પણ ઉચ્ચતર છે. તે સિવાય જે નુકસાનો, દુઃખો અને આફતોને તેં ટાળી દીધા છે તે આ બક્ષીશો અને ખુશીથી પણ ઘણીજ મહત્વની છે. જેનું મેં વર્ણન કર્યું અને જે મારી નજરની સામે છે.

પરવરદિગાર! હું મારા ઈમાનની હકીકત, મારા સંપૂર્ણ યકીન, ખાલીસ અને સ્પષ્ટ તૌહીદ, નૈતિકતાની છુપી અસરો, દિવ્ય જ્ઞાનનો માર્ગ, પેશાની (કપાળ)ની રેખાઓ, શ્વાસ પસાર થવાના સુરાખ, દ્રષ્ટિ–શકિતના ખજાના, સાંભળી શકાય ત્યાં સુધી અવાજ પહોંચવાના કાણા, હોઠોની અંદર સમાએલી વાતચીતોનો ભેદ, જીભની હલન ચલનથી નીકળતા શબ્દો, મોઢાની ઉપર નીચેના જડબાની ખુલવાની જગ્યાઓ, દાઢ ઉગવાની જગ્યાઓ, ખાવા પીવાના સરળ માર્ગો. માથાના ઢોળાવને સંભાળવાવાળી ખોપરી. ગરદનની ગોળાઈને ફેરવનાર વિશાળતા, છાતીની પહોળાઈ. ગરદનના જોડાણને સંભાળતા ભાગો. હૃદયના પદીને રોકનાર નસો, કાળજાના ટુકડાને ભેગા કરનાર અંગો, પગોની જોડી, તેની થતી ક્રિયાઓ, આંગળીઓના ટેરવાં અને તેની ક્રિયાઓ, માંસ, લોહી, વાળ, જીલ્દ, નસો, હાડકાં, મગજ, રગો અને દુધ પીવડાવવાના સમયકાળમાં મિશ્રણ થનાર શરીરના અંગો અને જમીન કે જે મારા અસ્તિત્વનો બોજો ઉઠાવે છે અને મારી નીંદર, જાગૃતિ, હલન ચલનથી થતા રૂક્અ અને સીજદા, આ બધાના હવાલાથી સાક્ષી આપું છું કે જો હં ઈરાદો પણ કરૂં અને કોશીશ પણ કરૂં કે આખર ઝમાના સુધી જીવતો રહીને તારી કોઈ એક નેઅમત અને બખ્શીશનો શુક્ર અદા કરૂં, તો તે અશકય છે, સિવાય કે તારો એહસાન તેમાં ભળી જાય. પરંતુ તે પણ તારા શુક્રનો માગણી કરનારા છે. મારા ઉપર દરેક વખતે એક નવો એહસાન છે અને જેનાથી દરેકની બખ્શીશની એક નવા શુક્રની માગણી છે. હું તો શું, જો મારી સાથેના તમામ ગણતરી કરનાર માણસો સાથે મળીને તારા નવા અને હંમેશના એહસાનોનો અંત પૂછવા માંગે તો હરગીઝ ન કરી શકે અને ન તો તેની ગણતરી કરી શકે અને તે શકય પણ કેવી રીતે હોય જ્યારે તેં પોતે તારી બોલતી કિતાબ અને સાદીકની ખબર મારફત એ એઅલાન કરી દીધું છે કે 'જો તમે સૌ ભેગા મળીને પણ મારી નેઅમતોની ગણતરી કરવા માંગશો તો પણ હરગિઝ નહિ કરી શકો.'

બેશક! તારી કિતાબ સત્ય, તારી ખબર સાચી અને તારૂં કહેણ હક્ક છે. તારા અમ્બીયા અને રસુલોએ તારી વહી અને શરીઅતને સંપૂર્ણ રીતે પહોંચાડયા છે. હું પોતે પણ મારી કોશીશો, હિમ્મત, તાબેદારીની હદ, વિશાળતા અને દરેક રીતે તે વાતની સાક્ષી આપું

છું અને તે ઉમર મારા યકીનને જાહેર કરૂં છું કે બધી પ્રશંસા તે ખુદા માટે છે જેનો કોઈ પુત્ર નથી કે તેની મિલ્કતનો માલિક બની જાય, કોઈ ભાગીદાર (શરીક) નથી કે સંશોધનોમાં ઝઘડા કરે, કોઈ વલી કે વાલી નથી કે સર્જનમાં સહાય કરે. તે પાક અને પાકીઝા અને કોઈના ઉપર આધારિત નથી. જો જમીન અને આસમાનમાં તેના સિવાય બીજો કોઈ પણ ખુદા હોત તો જમીન અને આસમાન બન્ને બરબાદ થઈ જાત અને તૂટી ફૂટીને બરાબર થઈ જાત. તે પાક અને કોઈની પરવા કર્યા વગર એક એકલો અને સૌથી વધ્ સંપત્તિવાન છે. ન તેનો કોઈ બાપ છે ન

દિકરો અને ન તો સાથીદાર. હું તેના વખાણને જાહેર કરૂં છું જે તેના નજદીક થએલા મલાએકા, અમ્બીયા અને રસુલોના વખાણની બરોબર છે. અય ખુદા! ખયરૂલ મુરસલીન, ખાતેમુન નબીય્યીન હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તુફા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ અને તેમની પાક અને પાકીઝા આલ ઉપર રહમત નાઝીલ ફરમાવ.

અય ખુદા! મને એવો બનાવી દે કે હું તારાથી એ રીતે ડરૂં કે જાણે કે તને જોઈ રહ્યો છું. મારા તકવાથી મારી મદદ કર. તારા નિર્ણયોને મારા હક્કમાં બેહતર બનાવ અને મારા મુકદ્દરોને મારા માટે મુબારક બનાવી દે. જેથી જે વસ્તુનો તેં મારા માટે વિલંબ કર્યો તેમાં ઉતાવળ ન કરૂં અને જે વસ્તુને મારા માટે વહેલી કરી તેમાં વિલંબ ન ચાહં. અય ખુદા! મને દિલનો ગની બનાવી દે. મારા નફસમાં યકીન, કાર્યોમાં સફાઈ, દ્રષ્ટિમાં પ્રકાશ અને દીનમાં દિવ્યતા અર્પણ કર. મારા માટે અંગ ઉપાંગોને (શરીરના અવયવોને) લાભદાયી બનાવ અને સાંભળવા અને જોવાને મારા વારસ બનાવી દે. ઝુલ્મ કરવાવાળાની સામે મારી મદદ કર અને તેઓથી મારો બદલો મારી નજરની સામે લે જેથી મારી આંખોને ઠંડક નસીબ થાય. મારા દુઃખને દુર કર. મારા બુરા કાર્યોને ઢાંકી દે, મારી

ખતાઓને બક્ષી દે. શયતાનને મારાથી દૂર રાખ, મને તેની પક્કડમાંથી મૂકત કર અને દુનિયા અને આખેરતમાં મને શ્રેષ્ઠ દરજ્જા ઉપર બેસાડ.

અય ખુદા! શુક્ર છે કે તેં મને પેદા કર્યો તો સાંભળવા અને જોવાની શકિત સાથે પેદા કર્યો. તારો શુક્ર કે તેં મને પેદા કર્યો તો સંપૂર્ણ પેદા કર્યો.

આ માત્ર તારી રહેમત છે નહિતો તું મારા પેદા થવાથી બેનિયાઝ હતો. અય ખુદા! જે રીતે તેં સર્જનમાં પેદા કરેલને પ્રમાણસર બનાવી છે અને દેખાવમાં ચહેરાને ખુબસુરત અને સપ્રમાણ બનાવ્યો છે, મારી ઉપર એહસાન કરીને મારા નફસમાં સારાપણું આપ્યું છે અને

મને રક્ષણ આપ્યું છે અને સદ્કર્મોની કરામત આપી છે. મને ઈનામ આપ્યું છે અને મને માર્ગદર્શન આપ્યું છે, મને એહસાનને લાયક બનાવ્યો છે અને દરેક ખયરનો (ભલાઈનો) એક ભાગ આપ્યો છે, મને ખાવાનું ખવડાવ્યું છે અને પાણી પીવડાવ્યું છે, મને બેનિયાઝ બનાવ્યો છે અને સંપત્તિ અને ઈઝઝત આપી છે. મારી મદદ કરી છે અને મને પ્રિયપાત્ર બનાવ્યો છે મને તારી ખાસ કરામતથી અંગો છુપાવવાનો પોશાક આપ્યો છે અને તારી ખાસ રહેમતથી મુશ્કેલીઓને આસાન બનાવી છે. અય ખુદા! તું હવે મોહમ્મદે મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) અને તેમની પાક આલ ઉપર રહેમતો મોકલ અને સમયના આવરણો અને દિવસ રાતના કાર્યોના રોકાણની સરખામણીમાં મારી મદદ કર. દુનિયાના ડરામણા મૌકાઓ અને આખેરતના રંજ અને ગમના પ્રસંગોથી મને છટકારો આપ. ઝમીન ઉપરના ઝાલિમોના ફરેબ અને ચાલાકીઓથી મહેફઝ ફરમાવ. અય ખુદા! જે બાબતનો મને ડર છે તે બાબત માટે સરળતા ઉભી કરી અને જે બાબતથી દુર રહું છું તેનાથી બચાવી લે. મારા નકસ અને દીનમાં મારી મદદ કર અને મારી મુસાફરીમાં મારૂં રક્ષણ કર. વંશ અને માલની કમીને પુરી કર અને જે રોઝી આપી છે તેમાં બરકત આ. મને

ખુદ મારી જાતથી હલ્કો ન બનાવ અને લોકોની નજરમાં ઈઝઝત આપ. જીન્નાતો અને ઈન્સાનોની બુરાઈથી મને દુરૂસ્ત અને મક્કમ રાખજે અને ગુનાહોના કારણે મને અપમાનિત ન કરતો. મારા ભેદોને ખુલ્લા ન કરતો અને મારા કાર્યમાં મને જકડી ન દેતો અને જે નેઅમતો આપી દીધી છે તે પાછી ન લઈ લેતો અને તારા સિવાય કોઈ બીજાને હવાલે ન કરતો. અય ખુદા! તું મને તારા સિવાય બીજા કોને હવાલે કરીશ? મારાથી નજદીકવાળાને હવાલે કરીશ કે જેઓ સંબંધ તોડી નાખે અથવા દૂરવાળાના હવાલે કરીશ કે હમલો કરી દે! અથવા મને નિર્બળ

બનાવનારાઓને હવાલે કરીશ! જ્યારે તું જ મારો માલિક અને મારા ઉપર હકમ કરવાવાળો છે. અય ખુદા! હં તારી પાસે મારી ગરીબી, વતનથી દૂર રહેવા અને ઈખ્તીયાર ધરાવતા લોકોની નજરોમાં અપમાનિત થયાની ફરિયાદ કરૂં છું. અય ખુદા! મારા ઉપર તારો કોપ ન મોકલતો, જો મને તારા ગુસ્સાથી મુકત કરી દે તો પછી મને કોઈની પરવા નથી. તું પાક અને બેનિયાઝ છે. તારી આફીયત મારા માટે ઘણી વિશાળ છે. પરવરદિગાર! હું તારી દિવ્યતાના પ્રકાશનો વાસ્તો આપું છું જેણે જમીન અને આસમાન પ્રકાશિત કરી દીધા અને અંધારાને દૂર કરી દીધાં અને પહેલા અને અંતિમ કાર્યોને સુધારી દીધાં છે. હું સવાલ કરૂં છું કે મારૂં મૃત્યુ તારા ગુસ્સાની હાલતમાં ન થાય અને મારા ઉપર તારી નારાજગી ન ઉતરે. હં વારંવાર વિનંતી કરૂં છું કે તારો અઝાબ ઉતરતા પહેલાં મારાથી રાજી થઈ જા અને તારી નારાજગીને તારા પ્રેમ અને મહેરબાનીમાં ફેરવી નાખ. તારા સિવાય કોઈ ખુદા નથી, તું આદરણીય શહેર, મશઅરૂલ હરામ અને અઝાબથી મુકત કરવાવાળા સૌથી વધુ હંમેશ માટે બાકી રહેનારા ઘરનો માલિક છે. જેને તેં બરકતોથી ભરપુર કરી દીઘું છે અને દરેક લોકો માટે સલામતીની જગ્યા બનાવી દીધી છે. અય ખુદા! જેણે

પોતાની નમ્રતાથી સૌથી મોટા ગુનાહોને માફ કર્યા છે અને પોતાની દયા અને દરિયાદીલીથી સંપૂર્ણ નેઅમતો આપી છે. અય ખુદા! જેણે પોતાની મહેરબાનીથી ઘણું બધું આપ્યું છે. અય સખ્તીઓના વખતમાં બંદાનો ખજાનો, એકાંતનો સાથી, દુઃખ અને દર્દમાં (રંજો–ગમમાં) ફરિયાદની જગ્યા, નેઅમતનો માલિક, મારા બુઝુર્ગો ઈબ્રાહીમ (અ.સ.), ઈસ્માઈલ (અ.સ.), યાકુબ (અ.સ.)ના ખાનદાનના માલિક. જીબ્રઈલ, મીકાઈલ, ઈસરાફ્રીલ અને ખાતેમુન્નબીયીન મોહમ્મદે મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) અને તેમની પાક અને

પાકીઝા અવલાદના પરવરદિગાર, તૌરતે, ઝબુર, ઈન્જીલ અને કુરઆને નાઝીલ કરનાર. કાફ-હા-યા-ઐન-સ્વાદ અને તાહા, યાસીન અને કુરઆનને હકીમને મકાન અર્શ ઉપરથી ઉતારનાર, તું તે સમયે પણ મારી સલામતીની જગ્યા છે જ્યારે સૌથી વધ્ વિશાળ માર્ગો પણ મુશ્કેલ બની જાય અને અસીમ વિશાળતા ધરાવનાર જમીન પર તંગ બની જાય. તારી રહેમત ન હોત તો હું હલાક થઈ જાત. તું પડી જનારને ટેકો આપનાર છે. તારી પર્દાપોશી ન હોત તો હું બદનામ થઈ જાત. તું દુશ્મનોની સામે મદદ કરવાવાળો છે અને તારી મદદ ન

મળતી હોત તો હું બિલ્કુલ દબાઈ ગયો હોત.

અય તે ખુદા! જેની ઉચ્ચતા અને બુલંદીને પોતાના માટે ખાસ કરી દીધી છે અને ચાહનારાઓ તેની જ ઈઝઝતથી ઈઝઝતવાળા બન્યા છે. તે ખુદા! જેની સામે બાદશાહોએ અપમાન અને નમ્રતાના તૌક પોતાની ડોકમાં પહેરી લીધા છે અને તેના ડરથી ધ્રુજી રહ્યા છે. તે આંખોના ચોરી છુપીના ઈશારાઓ અને દિલના રંગો અને રહસ્યોનો જાણકાર છે અને ભવિષ્યની દરેક પરિસ્થિતિ અને હાલતોને સારી પેઠે જાણે છે. અય તે ખુદા જેના વિષે કોઈને ખબર નથી કે તે શું છે? કારણ

તેનું જ્ઞાન માત્ર તેની પાસે જ છે. અય જમીન ઉપર પાણીને રોકવાવાળા અને હવાના માર્ગોને આસમાનથી બંધ કરનારા, એ તે કે જેનું નામ સૌથી વધુ મહાન છે અને નેકીઓ ખતમ થનાર નથી. એ તે કે સુકા અને નિર્જન રણમાં યુસુફ (અ.સ.)ના માટે કાફલાને રોકનાર! તેમને કુવામાંથી બહાર કાઢીને ગુલામીથી બાદશાહત તરફ પહોંચાડનાર. અય અતિશય રડવાના કારણે આંખો સફેદ થઈ જવા પછી તેમને યઅકુબ (અ.સ.) સુધી પાછા ફેરવનાર, અય અય્યુબ (અ.સ.)ની બલાઓ અને મુસીબતોને દૂર કરનાર, અય ઈબ્રાહીમ (અ.સ.)ની ઝઈફીમાં તેમનો હાથ પકડીને ઝબ્હની કસોટીમાંથી રોકનાર, એ ઝકરીયા (અ.સ.)ની દોઆને કબુલ કરીને યહ્યા (અ.સ.) જેવો પુત્ર આપનાર અને તેમને એકાંત અને વારસ વગરની મુસીબતમાંથી બચાવનાર, અય યુનુસ (અ.સ.)ને માછલીના પેટમાંથી બહાર કાઢનાર અને મધ્ય દરિયાની સપાટીને ચીરીને બની ઈસરાઈલને મુકિત અપાવનાર. અય ફિરઓન અને તેના લશ્કરને ડુબાડી દેનાર, અય પોતાની ખાસ રહેમતથી હવાઓને સાનુકૂળ બનાવીને મોસમની આગાહી કરનાર, અય પોતાની મખ્લુકો ઉપર અઝાબને ઉતારવામાં જલ્દી ન કરનાર, અય મુસા

(અ.સ.)નો વિરોધ કરનાર જાદુગરોને અઝાબથી બચાવી લેનાર, જ્યારે કે તેઓએ ઘણા દિવસો સુધી હકનો ઈન્કાર કર્યો હતો અને અલ્લાહની રોઝી ખાઈને અલ્લાહ સિવાયના બીજા ખુદાની ઈબાદત કરી અને તેના રસુલોને જુઠલાવીને તેઓની સામે મુકાબલામાં આવી ગયા હતા. અય અલ્લાહ! અય અલ્લાહ! અય અજોડ શોધ કરનાર! અય અજોડ પેદા કરનાર! તારો કોઈ જવાબ નથી. તું હંમેશાથી છે, તારો કોઈ અંત નથી. તું તે સમયે પણ જીવતો રહેનાર છે. કે જ્યારે કોઈ જીવ જીવતો નહિ રહ્યો હોય. અય મૃત્યુ પામેલાઓને જીવતા કરનાર! અને દરેક

વ્યકિતના અમલ અને કાર્યનું ધ્યાન રાખનાર. અય તે ખુદા! જેનો શુક્ર મેં બહ ઓછો અદા કર્યો છે તેમ છતાં તેણે મને તેની નેઅમતોથી અલિપ્ત રાખ્યો નથી. મારી ભુલો ઘણી મોટી છે. પરંતુ તેણે મને અપમાનિત નથી કર્યો. તેણે નાનપણમાં મારૂં રક્ષણ કર્યું છે અને વૃધ્ધાવસ્થામાં રોજી આપી છે. અય તે ખુદા જેની નેઅમતો મારી પાસે અગણિત છે અને તેના લુત્ફો કરમનો બદલો નથી. અય તે ખુદા! જેણે મારો સામનો ભલાઈ અને એડસાન સાથે કર્યો છે જ્યારે મેં તેનો મુકાબલો બુરાઈ અને ગુનાહથી કર્યો છે. અય તે ખુદા! જ્યારે મેં બીમારીની હાલતમાં તારી

મદદ માગી તો તે મને તંદ્રરસ્તી આપી. કપડા વગરની હાલતમાં અવાજ દીફો તો તેં મને પોશાક આપ્યા. ભખમાં પુકાર કરી તો ખોરાક આપ્યો, તરસની ફરિયાદ કરી તો પાણી પીવરાવ્યું, ઝીલ્લત–રૂસ્વાઈમાં ફરિયાદ કરી તો ઈઝઝત આપી, અજ્ઞાનતામાં પુકાર કરી તો જ્ઞાન આપ્યું, એકલા હોવાની ફરિયાદ કરી તો સમૃહ આપી દીધો, ગાયબ હોવાના બારામાં વિનંતી કરી તો પરત પહોંચાડી દીધો. ગરીબીની કરિયાદ કરી તો તવંગર બનાવી દીધો, ઝુલ્મની સામે મદદ માગી તો મને મુકત કરી દીધો. તવંગરીમાં પોકાર કરી તો નેઅમતો પાછી ન લીધી અને કંઈ ન

માંગ્યુ તો તારી જાતે આપી દીધું. અય તે ખુદા! જેણે ધ્રુજારીમાં સહારો આપ્યો, દુઃખ અને દર્દથી મુકિત આપી, દોઆઓને કબુલ કરી, હુકમોના ઉલ્લંઘનોને છુપાવ્યા, ગુનાહોને માફ કર્યા, હેતુઓને પુરા કર્યા, દુશ્મનોની સામે મારી મદદ કરી, હું તારી નેઅમતો, તારા એહસાનો અને તારી મહાન બખ્શીશોની ગણતરી કરવા ચાહં તો પણ નથી કરી શકતો.

માલિક! તું એજ છે જેણે એહસાન કર્યા છે, તું એજ છે જેણે ઈનામ આપ્યાં છે, તું એજ છે જેણે લુત્ફ અને એહસાન કર્યા છે, તું એજ છે જેણે શ્રેષ્ઠ વર્તાવ કર્યો છે, તું એજ છે જેણે ફઝલ અને કરમ કર્યા છે, તું એજ છે જેણે સંપૂર્ણ નેઅમતો આપી છે, તું એજ છે જેણી રોઝી આપી છે, તું એજ છે જેણે સદ્દબુધ્ધિ આપી છે, તું એજ છે જેણે બક્ષીશો આપી છે, તું એજ છે જેણે ધનવાન બનાવ્યો છે, તું એજ છે જેણે પસંદ કરેલી નેઅમતો આપી છે, તું એજ છે જેણે સલામતી આપી છે, તું એજ છે જેણે યોગ્ય કર્યું છે, તું એજ છે જેણે માર્ગદર્શન આપ્યું છે, તું એજ છે જેણે અસલામતિ અને ભયથી સુરક્ષિત રાખ્યા છે. તું જ એ છે કે જેણે પર્દાપોશી કરી છે, તું એજ છે જેણે માફ કરી દીધા છે. તેં ગુનાહોના કારણને કબુલ કર્યું છે. તુંજ એ છે કે જેણે લથડતી હાલતમાં સહારો આપ્યો છે. તુંજ એ છે કે જેણે શકિત આપી છે. તંજ એ છે કે જેણે ઈઝઝત. રૂઆબ અને દબદબો અર્પણ કર્યો છે. તુંજ એ છે કે જેણે મદદ કરી છે. તુંજ એ છે કે જેણે બાવડા (બાજુ)ઓમાં શકિત આપી છે. તુંજ એ છે કે જેણે ટેકો આપ્યો છે. તુંજ એ છે કે જેણે મદદ કરી છે, તુંજ એ છે કે જેણે તંદુરસ્તી આપી છે, તુંજ એ છે કે જેણે ભલાઈ કરી છે. તુંજ એ છે કે જેણે બુઝુર્ગી આપી છે, તું બરકત અને મહાનતાનો માલિક છે. તારા વખાણ હંમેશા માટે છે, તારો શુક્ર અગણિત અને અમર્યાદિત છે. હવે તે પછી પણ મારી દુઃખદ પરિસ્થિતિ એ

છે કે હું એ ગુનેહગાર બંદો છું કે જેને પોતાના ગુનાહોનો સ્વિકાર અને પોતાની ખતાઓનો ઈકરાર છે. હું એજ છું જેણે ખરાબ કામો કર્યા છે. હું એજ છું જેણે ભૂલો કરી છે, હું એજ છું જેણે ગુનાહોનો ઈરાદો કર્યો છે, હું એજ છું જેણે અજ્ઞાનતાથી કામ લીધુ છે. હું એજ છું જેણે ભુલભર્યુ વર્તન કર્યુ છે, હં એજ છું જેના ઉપર ભુલો છવાઈ ગઈ છે, હું એજ છું જેણે ઈરાદાપૂર્વક ગુનાહ કર્યા છે. હું એજ છું જેણે જાણી જોઈને ખોટા કદમો ઉઠાવ્યા છે, હું એજ છું જેણે બેશૂમાર વાયદો કર્યા છે, હું એજ છું જેણે વાયદાઓ પાળ્યા નથી, હું એજ છું જેણે વાયદાને તોડયા છે, હું

એજ છું જેણે બુરાઈનો એકરાર કર્યો છે, હું એજ છું જેણે એ વાતનો પણ સ્વિકાર કર્યો છે કે નેઅમતો મારા ઉપર ઉતરતી રહી છે અને હજુ પણ મારી પાસે જ છે. પરંતુ હું બરાબર ગુનાહોમાં સપડાએલો રહ્યો છું, પરવરદિગાર! મને માફ કરી દે કે મારા જેવા બંદાઓના ગુનાહોથી તારૂં કશું નુકસાન નથી થતું. તું દરેકની ઈબાદતથી બેનિયાઝ છે. દરેક સારા કાર્યો કરનારા તારી તૌફીક અને મદદથી સહારો પણ આપતો રહે છે. મારા માલિક! અય મારા પરવરદિગાર! બધા વખાણ તારા જ માટે છે. ખુદાયા! તેં મને હુકમ કર્યો તો મેં તેની અવગણના કરી છે અને મના

કરી છે મેં ફરમાંબરદારી નથી કરી. હવે મારી પાસે મુકિત માટે કોઈ બહાનુ નથી અને અઝાબને દૂર કરવા માટે કોઈ શકિતમાન પણ નથી. હું કેવી રીતે તારો સામનો કરૂં અને કોના સહારાથી તારી બારગાહમાં હાજર થાઉં? તે સાંભળવાના સહારે કે તે જોવાની મારફતે, તે જીભના સહારે કે તે દિલના સહારે, આ હાથોની મદદથી કે આ પગોના સહારાથી? આ બધી તો તારીજ નેઅમતો છે અને તે બધાથી તો મેં તારા ગુનાહ કર્યા છે. આ બધા તો મારી વિરૂધ્ધ તારી હજ્જત અને દલીલો છે. મારા પરવરદિગાર! જેણે મારી બુરાઈઓને પણ મારા મા-બાપથી છુપી રાખી અને તેઓને અપમાનિત થવા નથી દીધા. સમાજ અને કુટુંબથી પણ છુપા રાખ્યા છે અને તેઓને માથું ઉંચકવા નથી દીધું. હાકીમો અને સુલ્તાનોથી ખાનગી રાખ્યા છે અને તેઓને સઝા કરવા નથી દીધી. જો તેઓ તારી જેમ આ બધી હરકતો જાણી જતે તો એક પળની પણ મોહલત ન આપતાં અને મારી સંપૂર્ણ અવગણનાજ કરી દેત. બલ્કે મારી સાથેના સંબંધો તોડી નાખતે. હવે હું તારી બારગાહમાં સાચા દિલથી અને નમ્રતા અને વિનયપૂર્વક અને મારી હલ્કી અને અપમાનિત હાલતમાં હાજર છું. છૂટકારો થવા માટે ન કોઈ બહાનું છે ન

તો ગુનાહોથી બચાવનાર કોઈ શકિતશાળી સહારો છે. ન મારી પાસે કોઈ દલીલ છે જેનાથી હું દલીલ કરી શકું અને ન એમ કહી શકું કે આ ગુનાહ મેં નથી કર્યા અથવા બુરાઈ મારાથી નથી થઈ. હું તો ઈન્કાર પણ નથી કરી શકતો. ઈન્કાર કરૂં તો પણ શું કાયદો થશે! જ્યારે બધા અંગ ઉપાંગો (અવયવો) મારી વિરૂધ્ધ સાક્ષી આપવા તૈયાર છે અને મને પોતાને પણ એ વાતની ખાત્રી છે કે એમાં કોઈ શંકા નથી કે તું આ મોટા મોટા કામોના બારામાં જરૂર સવાલ કરીશ. તું હાકિમ અને ઈન્સાફ કરવાવાળો છે. તારે ત્યાં ઝુલ્મને અવકાશ નથી. પરંતુ અય ખુદા! મારા માટે તો ઈન્સાફ અને ન્યાય પણ વિનાશવાળો છે. હું તારા અદ્લ અને ઈન્સાફથી પણ પનાહ માંગુ છું અને માત્ર તારા ફઝલ અને કરમનો મામલો ચાહું છું. મારા પરવરદિગાર! તું જો અઝાબ પણ કરીશ તો મારા ગુનાહોનું પરિણામ હશે કે તારી હજ્જત પૂરી થઈ ચૂકી છે. જો માફ પણ કરી આપીશ તો તે તારી દયા, અસ્તિત્વ અને મહેરબાનીનું પરિણામ હશે. તારા સિવાય કોઈ ખુદા નથી, તું પાક અને બેનિયાઝ છે અને હું ઝુલ્મ કરનારાઓમાંથી છું.

તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું માફ્રી માગનારાઓમાંથી છું. તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું તૌહીદનો કલમો પઢવાવાળામાંથી છું, તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું ભયભીત છું, તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું ધ્રુજારીથી ભરપૂર છું, તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું ઉમેદવારોમાંથી છું, તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું અપેક્ષા રાખનારામાંથી છું, તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું તારા એક હોવાનો એકરાર કરનારાઓમાંથી છું, તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું તારી તસ્બીહ કરનારાઓમાંથી છું. તું એકલો અને બેનિયાઝ છે અને હું તારી મહાનતાનો સ્વિકાર કરનારામાંથી છું, તું

એકલો અને બેનિયાઝ છે અને મારા બાપ દાદા અને સૌનો પરવરદિગાર છે.

પરવરદિગાર! આ મારા વખાણ અને પ્રશંસા તારી મહાનતાના સ્વીકાર સાથે છે અને આ મારી નિર્મળ વાતો તારા એક હોવાના સ્વીકારની સાથે છે. હં તારી નેઅમતોનો એક એક કરીને સ્વીકાર કરૂં છું અને પછી હું એ પણ સ્વીકારૂં છું કે કોઈ તેની ગણતરી નથી કરી શકતું. તે બેહદ, હિસાબ વગરની, અમર્યાદિત અને અગણિત છે. મુકમ્મલ (સંપૂર્ણ) પણ છે. તે સ્પષ્ટ, પ્રકાશિત, હંમેશ માટે અને નવી પણ છે તારી નેઅમતોનો સિલસિલો પહેલેથીજ શરૂ છે જે દિવસે તેં માંરૂ સર્જન કર્યું અને

મારા જીવનની શરૂઆત કરી હતી. તે નેઅમતો એ છે કે તે ફકીરીમાં બેનિયાઝી આપી છે, નુકસાનોને દૂર કર્યું છે અને સાનુકળતાની વ્યવસ્થા કરી છે. સખ્તીઓને દૂર કરી છે, દુઃખ અને દર્દને દૂર કર્યા છે. શરીરમાં શકિત આપી છે. પ્રશંસાવાળા દીનમાં સલામતી આપી છે અને નેઅમતો એવી બેહિસાબ છે કે જે શરૂથી અંત સુધી મારી મદદ કરે અને જો હં તેનો હિસાબ કરવા ચાહં તો ન કરી શકું. તું પાક, પાકીઝા, ઉચ્ચ અને સૌથી વધીને છે, તું મહેરબાની કરનાર રબ, મહાન અને રહીમ છે. તારી નેઅમતોની ગણતરી નથી. તારા વખાણ અને પ્રશંસાની હદ

સુધી કોઈ પહોંચી શકતું નથી. પરવરદિગાર! મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અને તેમની આલ ઉપર તારી રહેમત મોકલ અને મારી ઉપર તારી નેઅમતો સંપૂર્ણ કરી દે અને તારી તાબેદારીથી નેકબખ્ત બનાવી દે કે તું પાક, પાકીઝા, બેનિયાઝ એક અને સાથીદાર વગરનો છે.

અય ખુદા! તું જરૂરતમંદ અને ગભરાએલા લોકોની દોઆને કબુલ કરે છે, બુરાઈઓને દૂર કરે છે, મઝલુમોની ફરિયાદને સાંભળે છે. બિમારોને તંદુરસ્તી આપે છે. ફકીરોને ધનવાન બનાવે છે. તુટેલા-હારેલા દિલોને જોડે છે, બાળકો ઉપર રહેમ કરે છે,

મોટાઓને ઝડપથી મદદ પહોંચાડે છે, તારા સિવાય કોઈ મદદગાર નથી. તારાથી કોઈ વધુ તાકત ધરાવતો નથી. તું ઉચ્ચ અને મહાન છે.

એ પગથી ગળા સુધી સાંકળથી બંધાએલા કૈદીને મુકત કરનાર, અય નાના બાળકોને રોજી આપનાર. એ ગભરાએલાને પનાહ માંગનારાઓને આશ્રય આપનાર, અય તે ખુદા જેનો કોઈ ભાગીદાર કે વજીર નથી. મોહમ્મદ મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) અને તેની પાક આલ ઉપર રહેમત મોકલ અને આજની સાંજે મને એ બધું આપ જે તેં કોઈપણ નેક બંદાને આપ્યું છે, જાહેર નેઅમતોનો સિલસિલો, છુપી

નેઅમતોમાં વધારો, બલાઓથી મૂકિત, દુઃખ અને દર્દનો નાશ, દોઆઓનો સ્વીકાર, નેકીઓની કબુલાત, બુરાઈઓને છુપાવવી વગેરે. તું સર્વોત્તમ પણ છે અને જ્ઞાની પણ છે અને દરેક વસ્તુ ઉપર શકિત ધરાવે છે. જેને જેને પોકારવામાં આવે છે તેમાં તું સૌથી નઝદિક છે. જે જે 'લબ્બયક' કહેનારા છે તેઓમાં તું સૌથી વધુ કબુલ કરનાર છે અને દરેક આપનારામાં સૌથી વધ્ બક્ષીશ દેનાર છે. દરેક કામમાં રોકાએલાથી તું વધુ સાંભળનાર છે અને દુનિયા અને આખેરતમાં રહેમાન અને રહીમ છે. તારા જેવો કોઈ સવાલ કરનારને લાયક નથી અને તારા સિવાય

આશાનું કોઈ સ્થાન નથી. મેં તને પોકાર કરી તો તેં સ્વીકારી લીધી. તારી પાસે માંગ્યું તો તે આપી દીધું. તારી પાસે ઈચ્છા જાહેર કરી તો તેં રહેમ કર્યો. તારા ઉપર ભરોસો કર્યો તો તેં મુકિત આપી. તારૂં રક્ષણ માગ્યું તો તું એકલોજ પૂરતો થઈ ગયો. અય ખુદા! તારા બંદા, તારા રસુલ અને નબી હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) અને તેની પાક અને પાકીઝા આલ ઉપર રહેમત મોકલ અને અમારા માટે તારી નેઅમતો સંપૂર્ણ કરી કે દરેક નેઅમતને ઉમદા બનાવી દે અને અમારૂં નામ શુક્ર કરનાર અને નેઅમતોને યાદ

રાખનારાઓમાં ઉમેરી દે. આમીન, આમીન, યા રબ્બલ આલમીન!

અય ખુદા! અય તે પરવરદિગાર! જેની સંપત્તિની સાથે સત્તા અને સત્તાની સાથે કડકાઈ પણ છે. જેણે ગુનાહોને છુપાવ્યા છે, માફી માનગનારાઓને માકી આપી છે. અય માગનાર અને ઈચ્છા કરનારની અંતિમ જગ્યા, આશા રાખનારની આશાનું સ્થાન, દરેક વસ્તુ ઉપર જ્ઞાન ધરાવનાર અને બદલો માગનાર ઉપર રાહત, રહમત અને દયા દેખાડનાર. અય ખુદા! અમે આ સાંજના સમયે તારી તરક ધ્યાન ધરીને બેઠા છીએ જેણે તને ગુણવાળો અને મહાન માન્યો છે. અમારો વસીલા,

તારા રસુલ, તારા સર્જનના ચુંટાએલા બંદા, તારી વહીના અમીન, તારા સવાબની ખબર આપનાર, તારા અઝાબથી ડરાવનાર અને દિવ્ય અને પ્રકાશિત પયગમ્બર જેના મારફતે તેં મુસલમાન બંદાઓ ઉપર ઈનામ આપ્યું છે અને તેને દુનિયાઓ માટે રહમત બનાવ્યા છે.

અય ખદા! મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અને તેની પવિત્ર આલ ઉપર એવી રહેમત મોકલ જેના તેઓ લાયક છે. અય મહાન ખુદા! હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) અને તેની પાક અને પાકીઝા આલ ઉપર રહેમત મોકલ અને તારી માફી અને ક્ષમા મારફતે અમારા ગુનાહોને છુપાવ.

તારા તરફ જુદી જુદી ભાષાઓમાં અને અવાજોમાં ફરિયાદ બુલંદ છે માટે આજની સાંજે મને દરેક તે નેઅમતનો ભાગીદાર બનાવ જેને તું તારા બંદાઓને વહેંચી રહ્યો છે અને જે રહેમતને ફેલાવી રહ્યો છે અને જે બરકતો મોકલી રહ્યો છે અને જે તારી દયાના પોશાકથી છુપાવી રહ્યો છે અને મારી રોઝીમાં વધારો કરી રહ્યો છે. અય તમામ રહમ કરનારાઓમાં સૌથી વધ્ રહેમ કરનાર. અય ખુદા! હું તે સમયે પાછો ફરૂં તો સફળતા સાથે, મુકિત પામેલ, નેક કાર્યો સાથે ફાયદાઓ મેળવીને બુલંદી ઉપર પાછો ફરૂં. મને તારી રહમતથી નિરાશ ન કરતો અને તારી રહેમતથી ખાલી ન રાખતો. મારી આશાઓ મહરૂમીનો શિકાર ન થવા પામે અને મને તારા કઝલ અને કરમથી જુદો ન રાખ. જે મેળવવાની આશા રાખું છું તેનાથી નિરાશ ન કર. તારી બારગાહમાંથી મેળવ્યા વગર પાછો ન ફરૂં. તારા દરવાજેથી હટાવી ન દેતો. તું શ્રેષ્ઠ બખ્શીશ કરનાર અને સૌથી વધ્ દયા કરનાર છે, હું તારા તરફ સંપૂર્ણ વિશ્વાસપૂર્વક ધ્યાન ધરૂં છું અને તારા આદરણીય ઘરનો દિલથી ઈરાદો કરેલો છે. આ કાર્યમાં મારી મદદ કર. મારી હજને સ્વિકારવાનો શરફ આપ. મારા

ગુનાહોને બક્ષી આપ અને મારી ભૂલોને માક કર. મેં તારી બારગાહમાં એ હાથ કેલાવ્યો છે જેના ઉપર અપમાન અને હલ્કાઈના નિશાનો લાગેલા છે. પરંતુ અય પરવરદિગાર! મેં જે માંગ્યું છે તે મને આજની સાંજે આપી દે અને જે કામના માટે પોકાર કર્યો છે તેના માટે સંપૂર્ણ બનાવી દે. તારા સિવાય બીજુ કોઈ સંપૂર્ણ નથી અને તારા સિવાય બીજો કોઈ પરવરદિગાર પણ નથી. તારો હકમ સર્વત્ર છે અને તારૂં જ્ઞાન ચારે તરફ છે. તારો ન્યાય ઈન્સાફ ઉપર આધારિત છે. અમારા હકમાં ખયરનો કેંસલો કર અને અમને ખયરમાં મેળવી £.

અય ખુદા! તારી ભલાઈ અને મહેરબાનીથી અમારા માટે શ્રેષ્ઠ લાભ, સવાબના સૌથી વધુ સારા ખજાના અને કાયમ માટેની રાહતના માર્ગને જરૂરી બનાવી દે. અમારા ગુનાહોને માફ કરી આપ. અમારી ગણના હલાક થઈ જનારાઓમાં ન કર. તારી રહેમત અને રાહતના વહેણને અમારા સામેથી ન ફેરવી લે કે તું શ્રેષ્ઠ રહેમ કરનાર, ભલાઈ કરવાવાળો અને ક્ષમા કરનાર છે.

અય ખુદા! આજની સાંજે મારી એ લોકોમાં ગણતરી કર જેઓની માગણીઓ તેં સ્વિકારી અને જેઓના શુક્ર કરવાથી વધારો કર્યો છે. જેઓની

તૌબા કબુલ કરી છે અને જેમણે ગુનાહોને છોડી દીધા તેઓને માફ કર્યા છે. અય જલાલ અને ઈકરામવાળા! અય ખુદા! અમને પાકીઝા બનાવી દે, અમારી મદદ કર, અય સર્વશ્રેષ્ઠ સવાલો પૂરા કરનાર અને સૌથી વધુ રહેમ કરનાર. અય તે ખુદા! જેના માટે પાંપણોનું ફરકવું અને આંખોના ઈશારા છુપા નથી. જે દિલોમાં છુપાએલા (ઈરાદાઓ)ને પણ જાણે છે અને સીનામાં છુપાએલા રહસ્યોને પણ જાણે છે, તેનું ઈલ્મ બધાથી ઘેરાએલું છે અને તેની દયા દરેક વસ્તુ ઉપર છવાઈ ગયેલી છે. તું પાક અને બેનિયાઝ છે અને વિરોધીઓના કથનો અને કલ્પનાઓથી ઘણો વધુ ઉચ્ચ અને વધીને છે. સાતેય આસમાનો બધી જમીનો અને બન્નેના સર્જનો બધા તારી તસ્બીહ કરી રહ્યા છે. સૃષ્ટિનું કણેકણ તારી તસ્બીહ કરવાની ઈચ્છુક છે. પ્રશંસા તારા માટે છે અને બુઝુર્ગી અને ઉચ્ચતા પણ તારાજ માટે છે. તું જલાલ અને ભલાઈઓનો ધણી અને મહેરબાની અને ઈનામનો માલિક છે. તારી નેઅમતો મહાન છે અને તું બક્ષીશ કરનાર રહેમાન અને રહીમ છે.

પરવરદિગાર! અમારા માટે હલાલ રોજીમાં વધારો કર, અમારા શરીર અને દીન બન્નેમાં મદદ કર. અમોને ભયમાં સલામતી આપ, અમારી ગરદનોને જહન્નમની આગથી મૂકત કર. અય ખુદા! અમને અમારા કાર્યોનું નિશાન ન બનાવ અને તારા અઝાબમાં ધીરે ધીરે ખેંચી ન લે અને ભૂલમાં ન રહેવા પામીએ અને જીન્નાત અને ઈન્સાનના જુઠ અને બુરાઈથી સલામત રહીએ.

(તે પછી હઝરતે સરે મુબારક આસમાન તરફ ઉચુ કર્યું, એવી સ્થિતિમાં કે પવિત્ર આંખોમાંથી આંસુ સતત વહી રહ્યાં હતાં અને જીભ ઉપર આ શબ્દો હતાં)

અય સૌથી વધુ સારી રીતે સાંભળનાર અને સૌથી વધુ ધ્યાન રાખનાર, સૌથી વધુ ઝડપી હિસાબ કરનાર, સૌથી વધુ રહેમ કરનાર,

મોહમ્મદે મુસ્તફા (સ.અ.વ.) અને તેમની પવિત્ર આલ ઉપર રહેમત નાઝીલ કર. પરવરદિગાર! હું તારી પાસે એવી હાજત માગુ છું જો તું તેને પુરી કરી દે, તો બાકી બધી જ હાજતોને પુરી કરી દેવી પણ નુકસાનકારક નહિ હોય. જો તેને રદ કરી દીધી તો બાકી બધી આપી દેવી પણ ફાયદારૂપ નહિ થાય. તે એ છે કે મને જહન્નમની આગથી મૂકત કરી દે કે તારા સિવાય બીજો કોઈ ખુદા નથી. તું એક અને ભાગીદાર વગરનો છે. તારા માટે જ વખાણ છે, તારાજ માટે મુલ્ક છે અને તુંજ દરેક વસ્તુ ઉપર શકિત ધરાવે છે અને તારા અખત્યારમાં છે. અય રબ!

અય રબ! અય રબ! અય રબ! અય રબ! અય રબ! અય રબ! અય રબ! અય રબ! અય રબ!

અય ખુદા! હું મારી માલદારીમાં પણ ફકીર છું તો ગરીબીમાં કેવી રીતે ફકીર ન હોઈશ? મારા જ્ઞાન પછી પણ હું અજ્ઞાન છું તો અજ્ઞાનતામાં કઈ રીતે જાહીલ ન હોઈશ?

તારી તદબીરોના નવા રંગો અને તારી નક્કી કરેલી તબ્દીલીને તારા મઅરેફતવાળા બંદાઓને તે બે વાતોથી રોકી રાખ્યા છે કે ન કોઈ કમઝોરની તરફથી સાંત્વન મેળવે છે અને ન કોઈ બલાથી નિરાશ થવા પામે છે. પરવરદિગાર! મારા તરફથી તે બધું છે કે જે મારી અપમાનિત અને અવદશા મુજબ છે. તો તારા તરફથી પણ એ બધું થવું ઘટે જે તારી રહમ અને કરમના મોભાને છાજે તેવું હોય. અય ખુદા! તેં તારા વખાણ સુંદર શબ્દો અને રહેમતથી કર્યા છે અને મારી કમઝોરીના અસ્તિત્વ પહેલા તેને પ્રદર્શિત કર્યું છે, તો શું મારી કમઝોરી જાહેર થા પછી તેને રોકી લેશે? અય ખુદા જો મારી નેકી જાહેર થઈ હોય તો તે તારીજ મહેરબાનીનું પરિણામ છે અને જો બુરાઈઓ જાહેર થઈ હોય તો તે મારા અમલનું પરિણામ છે અને તેના ઉપર તારી હુજ્જત તમામ છે. અય ખુદા! જો તું મારો પોષણ કરનાર છે તો પછી મને

બીજાના હવાલે કેવી રીતે કરીશ. જો તું મારો મદદગાર છે તો હું અપમાનથી સ્વસ્થ કેવી રીતે થઈશ? તું મારા હાલ ઉપર મહેરબાન છે તો નિરાશા અને નિષ્ફળતાનું કારણ શું છે! હવે હું મારી ફકીરીનોજ વાસ્તો આપું છું, પરંતુ તેને કેવી રીતે વાસ્તો બનાવું જેની બારગાહ સુધી પહોંચવાનો સવાલજ નથી. હં મારી હાલતની ફરિયાદ કેવી રીતે કરૂં? તું પોતેજ વધુ સારી રીતે જાણે છે, મારી જીભથી તેને કઈ રીતે બયાન કરૂં? કે તારા ઉપર સ્વયં જાહેર અને સ્પષ્ટ છે. તો કઈ રીતે મારી આશાઓને નિરાશ કરીશ. તે તારીજ મહેરબાનીની બારગાહમાં રજુ કરવામાં આવી છે અને

કેમ મારી હાલતની સુધારણા નહીં કરે? કારણ કે તેનું ટકી રહેવું તારીજ જાતથી સંકળાયેલ છે.

ખુદાયા! મારી આટલી મોટી અજ્ઞાનતા છતાં તું મારા ઉપર કેટલો મહેરબાન છે! અને મારા બુરામાં બુરા કૃત્યો છતાં તું મારા ઉપર કેટલો દયાળુ છે! ખુદાયા! તું મારાથી કેટલો બધો નજદીક છે અને હું તારાથી કેટલો બધો દુર છું! જ્યારે તું આટલો બધો મહેરબાન છે તો પછી હવે આપણી વચ્ચે કોણ અવરોધરૂપ બની શકે છે? ખુદાયા! સમયના ફેરફારોથી હું માત્ર એટલું સમજ્યો છું કે તું દરેક રંગમાં દરેક રીતે પોતાને પ્રગટ કરવા ચાહે છે.

જેથી હું કોઈપણ રીતે અજ્ઞાન ન રહી જાઉં અને દરેક સ્થિતિમાં તને ઓળખી શકું.

પરવરદિગાર! જ્યારે મારી તુચ્છતા મારી જીભને બંધ કરવા ચાહે છે ત્યારે તારો કરમ (કૃપા) તેમાં વાચા પૈદા કરી દે છે અને મારી હાલત અને સ્થિતિ-સંજોગ મને નિરાશ કરવા માગે છે ત્યારે તારા એહસાનો મને પુનઃ આશાવાદી બનાવી દે છે. ખુદાયા! હં કે જેની નેકીઓ પણ બુરાઈઓ જેવી છે, તો તેની બુરાઈઓ કેવી હશે! હું કે જેની નજરની હકીકતો માત્ર પોકળ દાવા જેવી છે, તો તેના દાવાઓ કેવા હશે! પરવરદિગાર! તારા હુકમ અને કૃપાળુ

મશીય્યતે કોઈને માટે બોલવાની બારી નથી રાખી. તેમજ ન કોઈને કોઈ એકજ સ્થિતિ ઉપર બાકી રહેવા દીધા છે. કેટલીયવાર મેં ઈતાઅતનો પાયો નાખ્યો અને સંજાગોને દ્રઢ બનાવ્યા, પણ તારા અદલ અને ઈન્સાફ્રે મારા ભરોસાનો ભુક્કો બોલાવી દીધો અને પછી તારી દયા અને રહેમે મને સહારો આપ્યો. પરવરદિગાર! તું જાણે છે કે, 'કોલ' અને 'અમલ' (વાણીને વર્તન)ની 3એ મારી ઈતાઅત હંમેશની નથી. પણ ઈરાદા અને લાગણીઓની 3એ તે જ3ર કાયમી–હંમેશની નથી, પણ ઈરાદા અને લાગણીઓની રૂએ તે જરૂર કાયમી -હંમેશની છે. મારી હાલત તો એવી છે

કે, હું કેવી રીતે ઈરાદો-નિર્ણય કરૂં, જ્યારે કે મહાશકિતવાન તો તુંજ છે અને કેવી રીતે ઈરાદો-નિશ્ચય ન કરૂં જ્યારે કે હાકીમ અને સત્તાવાન તું છે.

ખુદાયા! સુષ્ટિના સર્જનમાં ચિંતન-મનન મને તારી મુલાકાતથી દૂર કરી રહ્યા છે, તેથી કોઈ એવી ખિદમતનો સહારો આપી દે કે હું તારી બારગાહમાં પહોંચી જાઉં. હું તે વસ્તુઓને કેવી રીતે માર્ગદર્શન બનાવું જે પોતેજ પોતાના અસ્તિત્વ માટે તારી મોહતાજ છે. શું કોઈ વસ્તુને તારાથી પણ વધુ શકિત મળેલી છે કે તે તને જાહેર કરી શકે. તો તું કયારે અમારાથી ગાએબ રહ્યો છે કે તારા માટે કોઈ દલીલ અને માર્ગદર્શનની જરૂર હોય અને કયારે અમારાથી દૂર રહ્યો છે કે નિશાનીઓ તારી બારગાહ સુધી પહોંચવાનું માધ્યમ બને. તે આંખો આંધળી છે જે તને સંભાળ રાખનાર નથી સમજી રહી. તે બંદો નુકસાનમાં છે જેને તારી મોહબ્બતનો જરા પણ ભાગ નથી મળ્યો. અય ખુદા! તેં દુનિયાની નિશાનીઓ તરફ રજૂ થવાનો હુકમ આપ્યો છે. તો હવે નુરના પોષાક અને માર્ગદર્શનની દ્રષ્ટિના સહારાથી તારી બારગાહમાં પાછો બોલાવી લે, જેથી હં એવી શાનથી પાછો ફરૂં કે મારૂં બાતીન આ દુનિયા પ્રત્યેના ધ્યાનથી સલામત હોય અને મારી હિંમત આ દુનિયા ઉપર

ભરોસો કરવાથી બુલંદ હોય. તું દરેક વસ્તુ ઉપર શકિત અને અખત્યાર ધરાવે છે. પરવરદિગાર! આ મારૂં અપમાન છે જે તારી પાસે બિલ્કુલ જાહેર અને સ્પષ્ટ છે જેના ઉપર કોઈ પરદો નથી. હું તારી મારફત તારી બારગાહ સુધી પહોંચવા ચાહું છું અને તારૂંજ માર્ગદર્શન માગુ છું કે તારા નૂરથી તારી તરફ માર્ગદર્શન આપ.

તારી સાચી બંદગીની સાથે તારી બારગાહમાં હાજર થવાની મહેરબાની કર. અય ખુદા! મને તારી નજદીકી ધરાવનારાઓના હક્કો અતા કર અને લાગણી અને ખેંચાણ રાખનારાના માર્ગ ઉપર ચાલવાની તૌફીક આપ. તદબીર

દ્વારા મને મારી પોતાની તદબીરથી બેનિયાઝ કર અને તારી ઈચ્છા દ્વારા મારી ઈચ્છા અને પસંદગીથી શ્રીમંત બનાવી દે. મારી બેચેની અને ચિંતાના મૌકાની જાણ અને આગાહી અતા કર. પરવરદિગાર! મને મારા નકસના અપમાનથી બહાર કાઢ અને મૌતની પહેલા દરેક શક અને શિકથી પાક અને પાકીઝા બનાવી દે. તારીજ મદદ માગું છું તો તું મારી મદદ કર. તારા ઉપરજ ભરોસો કરૂં છું તો બીજા કોઈને હવાલે ન કરતો. બસ તારાથીજ સવાલ કરૂં છું તું નિરાશ ન કરતો. માત્ર તારાજ ફઝલ અને કરમની ઈચ્છા રાખું છું તું મને મહેરૂમ ન રાખતો. હું તારી ઝાતથી સંબંધ રાખું છું તું મને દૂર ન કરી દેતો. તારા દરવાજા ઉપર ઉભો છું, તું મને ભગાડી ન દેતો તારી મરજી એ બાબતથી ઉચ્ચતર છે કે તેમાં તારા તરફથી ખામી ઉત્પન્ન થઈ શકે તો મારા તરફથી શું ખામી ઉત્પન્ન થઈ શકે છે? તું તારી જાતથી એ બાબતથી બેનિયાઝ છે કે તને તારા તરફથી કોઈ લાભ થાય તો મારા તરફથી શું લાભ પહોંચી શકવાનો છે? અય ખુદા! આ તો માત્ર કઝા અને કદર છે જે ઉમેદવાર બનાવેલા છે નહિ તો ઈચ્છાઓ તો આરઝુઓની દોરીઓથી જકડાએલી હતી. હવે તું જ મારો મદદગાર બની જા કે તું જ મદદ કર અને તું જ રસ્તો

દેખાડ. તારા ફઝલ અને કરમથી એવો શ્રીમંત બનાવી દે કે મારી વાંચ્છનાથી પણ બેનિયાઝ થઈ જાઉં. તું જ એ છે કે તારા દોસ્તોના દિલોમાં તારા નુરનો પ્રકાશ પેદા કર્યો તો તેઓ તને ઓળખવા લાગ્યા અને તારા એક હોવાનો સ્વીકાર કરવા લાગ્યા. તુંજ એ છે કે જેણે પોતાના મોહિબ્બોના દિલોમાંથી બીજાઓને બહાર કાઢી નાખ્યા તો હવે તારા સિવાય બીજા કોઈને ચાહવાવાળા નથી અને કોઈ બીજાની પનાહ રક્ષણ નથી માંગતા. તેં તે સમયે મોહબ્બતનો સામાન મેળવી આપ્યો કે જ્યારે આખી દુનિયામાં ભય

ફેલાયેલો હતો. તેં એ રીતે હિદાયત કરી કે બધાજ રસ્તાઓ પ્રકાશિત થઈ ગયા.

પરવરદિગાર! જેણે તને ગુમાવી દીધો તેણે શું મેળવ્યું? અને જેણે તને મેળવી લીધો તેણે શું ખોયું? જેણે તારા બદલે બીજા કોઈની શોધ કરી તો તે નિરાશ થઈ ગયો અને જેણે તારાથી મોઢું ફેરવી લીધું તે ખોટમાં રહ્યો. તારા સિવાય બીજાની આશાજ કેમ કરાય, જ્યારે તેં એહસાનનો સિલસિલો રોકયો નથી. તારા સિવાય બીજા પાસે માગવામાંજ કેમ આવે, જ્યારે તારા કઝલ અને કરમની આદતમાં કેર નથી પડયો.

પરવરદિગાર! જેણે પોતાના દોસ્તોને પ્રેમ અને મોહબ્બતની મીઠાશની મજા ચખાડી દીધી છે તો તેની બારગાહમાં હાથ ફેલાવીને ઉભા છે અને પોતાના અંબીયાઓને ભયનો પોશાક પહેરાવી દીધો છે, તો તેની સામે માફી માગવા માટે તૈયાર છે. તું તમામ યાદ કરનારાઓથી પહેલો યાદ કરનાર છે અને તમામ માગનારાઓથી પહેલો આપી દેનાર છે અને પછી મહેરબાની ઉચ્ચતર મહેરબાની છે કે તું પોતે આપીને કરજની માંગણી કરે છે.

અય ખુદા! મને તારી રહેમતના દરવાજેથી બોલાવ, જેથી હું તારી બારગાહ સુધી પહોંચી જાઉં. મને તારા

એહસાનના સહારાથી તારી તરફ ખેંચી લે જેથી હું તારી તરફ ધ્યાન આપું. અય ખુદા! હું હજાર ગુનાહ કરૂં પરંતુ મારી આશા તારાથી તૂટવાની નથી અને હં લાખ તાબેદારી કરૂં પરંતુ તારા જલાલથી મારો ડર ખતમ થનાર નથી. બધા દુઃખોએ મને તારી તરફ ધકેલી દીધો છે અને તારા ફઝલ અને કરમની જાણકારીએ મને તારી તરફ ખેંચી લીધો છે. અય ખુદા! જ્યારે તું મારી આશા છે તો હું નિરાશ કેવી રીતે થઈ જાઉં અને જ્યારે તારા ઉપર ભરોસો છે તો હં અપમાનિત કઈ રીતે થઈ શકું છું. જો તેં મને હલ્કાઈમાં નાખી દીધો તો માનવંત કેવી રીતે બનીશ. જો તેં પોતાનો

બનાવી દીધો તો ઝલીલ કેમ થઈશ. પરવરદિગાર! હું કેવી રીતે ફકીર ન બનું. કે તેં ફકીરોની વચ્ચે રાખ્યો છે. કેવી રીતે ફકીર રહી શકીશ જ્યારે તેં તારા ફઝલ અને કરમથી ગની બનાવી દીધો છે. તારા સિવાય કોઈ ખુદા નથી, તેં પોતાને દરેકથી ઓળખાવી દીધો તેથી હવે કોઈ તને ઓળખ્યા વગરનું નથી. મારા માટે એ પણ સ્પષ્ટ અને ખુલ્લુ થઈ ગયું છે કે મને તારો પ્રકાશ દરેક ક્ષણે દેખાય છે. તું હકીકતમાં દરેકના માટે જાહેર અને પ્રકાશિત છે.

અય ખુદા! જેણે પોતાના રહમથી દરેક ચીજ ઉપર કબ્જો કરી લીધો તો મહાન અર્શ પણ તેની જાતમાં ગુમ થઈ ગયું તેં અસ્તિત્વના નિશાનોને બીજા નિશાનો મારફત નાબુદ કરી દીધા છે અને બીજાઓને નૂરના વાદળોમાં ડુબાડી દીધા.

અય તે ખુદા! જે અર્શના પર્દામાં એ રીતે છુપાએલો છે કે દ્રષ્ટિ તેને જોવા માટે તલ્સી ગઈ અને પ્રકાશના કમાલથી એ રીતે પ્રકાશિત થયા કે તેની મહાનતા દરેક વસ્તુ ઉપર છવાઈ ગઈ.

તું કેવી રીતે છુપાઈ શકે છે જ્યારે દરેક વસ્તુમાં તારો ઉદય છે અને કેવી રીતે ગાયબ થઈ શકે છે જ્યારે દરેકની સામે રહીને તેના આમાલનું ધ્યાન રાખે છે. તું દરેક વસ્તુ ઉપર શકિતમાન છે

અને બધી પ્રશંશા તારી વાહીદ ઝાતના માટે છે.

ઈમામ ઝયનુલ આબેદીન (અ.સ.)ની દોઆએ અરફા

તમામ તારીકેં ઉસ અલ્લાહકે લિથે **ઢૈ જો તમામ જ**હાનકા પાલનેવાલા ઢૈ. અય માઅબુદ બસ તેરેફી લિચે તમામ તારીફેં હૈ, અથ આસમાનોં ઔર ઝમીનોકે પૈદા કરનેવાલે. અથ ઈકરામ ઔર જલાલકે માલિક અથ તમામ પરવરીશ કરનેવાલોંકે પાલનેવાલે, અથ હર પરસ્તાકારકે માઅબૃદ અય હર મખ્લુકકે ખાલિક, અય હર ચીઝકે વારિસ, ઉસકે માનીન્દ કોઈ ચીઝ નહીં. ઔર કિસી ચીઝકી ખબર ઉસસે ગાયબ નહીં, વો **હી હર ચીઝકો ધેરે હએ હૈ, વો**હી હર ચીઝકા નિગેફબાન है, અલ્લાફ તુફી ફૈ તેરે સિવા કોઈ માઅબૃદ નહીં, તુહી યકતા ઔર અકેલા હૈ, એક હૈ, મૃતફરીંદ हૈ, તુફી અલ્લાફ है તેરે સિવા કોઈ માઅબૂદ નહીં, તુ બુઝુર્ગ **હૈ, બક્ષનેવાલા હૈ**. કરમ કરમાને વાલા હૈ, અઝમતવાલા હૈ, બડા હૈ, બડાઈવાલા હૈ, અલ્લાહ તુફી હૈ, તેરે સિવા કોઈ માઅબૂદ નહીં, બુલંદ મરતબાવાલા હૈ, પુરી તાકત વાલા હૈ, અય અલ્લાહ તુહી માઅબૃદ હૈ તેરે સિવા કોઈ માઅબુદ નહી હૈ, તુહી મહેરબાન, સાહેબે બક્ષિસ, સાહેબે ઈલ્મ ઔર હિકમત વાલા હૈ. અલ્લાહ તુહી હૈ, તેરે સિવા કોઈ માઅબૃદ નહીં, ત બડા રહેમ કરનેવાલા મહેરબાન હૈ. સનનેવાલા હૈ. દેખનેવાલા હૈ. ઔર તુફી માઅબુદ हૈ, તેરે સિવા કોઈ માઅબૃદ નહીં, તુ સખાવતવાલા ઔર બડા સખી હૈ. હંમેશા રહેનેવાલા ઔર હંમેશગીવાલા હૈ, માઅબૃદ તુઠી હૈ, તેરે સિવા કોઈ માઅબૃદ નહીં, તુ ફર એકસે પહેલે હૈ. ઔર હર ગિનતીકે બાદ હૈ, માઅબૃદ તુફી હૈ, તેરે સિવા કોઈ માઅબુદ નહીં, અપની ઈન્તેહાઈ બલંદીકે બાવજુદ કરીબ, ઔર બાવજુદ અપની નઝદીકીકે બુલંદ હૈ, અલ્લાહ તુહી હૈ, તેરે સિવા કોઈ માઅબુદે હકીકી નહીં, તુ ઝાતી હસ્નવાલા હૈ, વાકેઈ બુઝુર્ગીવાલા હૈ, અસલી બડાઈવાલા હૈ, તાઅરીકકા મુસ્તફક હૈ, માઅબુદ તુફી હૈ, તેરે સિવા કોઈ લાયકે ઈબાદત નહીં. ઐસા ઢૈ જિસને તમામ ચીઝે પૈદા કી જબકે ઉનકી કોઈ અસ્લો હકીક્ત ન થી. ઔર હર ચીઝકી સુરતગરી કિસી મિસાલકો સામને રખે બગૈર ફરમાઈ, ઔર તમામ મખ્લુકકો બગૈર કિસી નમુનેકે અઝ ખુદ પૈદા કિયા, વોહ તુહી હૈ જિસને હર ચીઝકી એક હદ મુકર્રર કી. ઔર હર ચીઝકો ખુદ આસાન કર દિયા. ઔર તમામ ચીઝોંકી (અપને માસિવા) ખુદહી તદબીર કી, તમામ ચીઝકી મિકદાર મોઅચ્ચન કી ઔર હર ચીઝકે ફરાઈઝકો આસાન કિયા, વોહ તુહી હૈ, કે તમામ અશયાકે પૈદા કરનેમેં કિસી શરીકને તેરા હાથ નહીં બટાયા ઔર ન કિસી મઆવીનને તેરે કામમેં તુજહે મદદ દી હૈ ન કોઈ તેરા મિસ્લ થા, ન દેખનેવાલા, તુ વોહ હૈ કે તુને જો ઈરાદા ફરમાયા વોહ ઝરૂર હોકે રહા, ઔર જિસકા કેસલા કર દિયા વોહ ઉસી તરહ ફેસલા હોના યાહિયે થા, ઔર જિસ કામકા હકમ દિયા બિલફલ અદલકે મુવાફીક થા,

તૂઠી વોઠ ઠૈ જિસકો કિસી મકાનને ધેરા હુવા નહીં હૈ, ઔર ન ઉસકી સલતનતકે મુકાબલેમેં કોઈ ઔર સલતનત કાયમ હુઈ ઔર ન કિસી દલીલને તુજકો આજીઝ કિયા (તેરે ખિલાફ કોઈ બયાન કોઈ દલીલ હો હી નહીં સકતી) તુહી વોહ દૈ જિસને તમામ ચીઝોંકો બાકાયદા શુમાર કર લિયા. ઔર હર ચીઝકે વાસ્તે તુનેહી એક મુદ્દત મુકર્રર ફરમાઈ, ઔર હર ચીઝકી એક હૃદ મોઅચ્ચન કી.

વોહ તુહી હૈ કે ખ્યાલાત જિસકી હકીક્ત ઝાતકો મઅલ્મ કરનેસે આજીઝ હૈ, ઔર સમજનેકી કુવ્વતેં તેરી કેકીયતકા પતા લગાનેસે કાસિર હૈ. તેરે મકામકો આંખ ન દેખ સકી (યાઅની આંખ ન દેખ સકી કે તુ કહાં હૈ) તુહી વોહ હૈ જિસકી કિસી તરહ હૃદબંદી નહીં હો સકતી (અગર ઐસા હોતા તો ફિર) તુલી મહદ્દદ હો જાતા જો નામુમ્કીન હૈ ઔર ન તેરી મિસાલ બયાન હો સકી, અગર ઐસા હો સક્તા તો ફિર તૂલી ઔર ચીઝોંકી તરહ મૌજૂદ હોતા, હાલાં કે ઐસા નહીં હૈ, હરગિઝ હરગિઝ તુ કિસીકે પેટસે પૈદા **ઠી નઠી હવા વરના પૈદા શુદા** (મવલ્દ) હો જાતા, વોહ તુહી હૈ કે તેરા કોઈ ઐસા મુખાલીક નહીં કે તુજસે દૃશ્મની કર સકે, ઔર ન કોઈ તેરે જૈસા હૈ કે તુજસે લડ સક્તા હો ઔર ન કોઈ તેરા મિસ્લો નઝીર ઢૈ કે તેરા મુકાબલા કર સકે. તુઠી વોઠ ઠૈ જિસને જો ચાહા શરૂ કિયા ઔર ઈજાદ કિયા, ઔર જો તુને પૈદા કિયા બેહતરીન પૈદા કિયા, તુ પાક હૈ, તેરી શાન કિત્ની જલીલ ઢૈ ઔર તેરી મંઝેલત કિસ કદર રોશન ઢે ઔર તેરા ફર્કાન (હક ઔર બાતિલ કો જુદા કરના) કિસ કદર ઝાહિર હૈ.

તુ પાક હૈ અય મહેરબાન કિસ કદર મહેરબાની ફરમાનેવાલા હૈ, અય પ્યારસે પેશ આનેવાલે કિસ કદર પ્યારસે પેશ આતા હૈ, અય હિકમતવાલે તુ કિસ કદર હિકમતવાલા હૈ.

તુ પાક હૈ અથ બાદશાહ તેરા મુલ્ક કિસ કદર મહેફૂઝ હૈ ઔર અચ બક્ષિસ કરનેવાલે તુ કિસ કદર વસઅત દેનેવાલા હૈ. ઔર અય બુલંદ મરતબાવાલે તેરી બુલંદીકા કયા ઠીકાના हૈ, તુ ઝાતી હુસ્ન, બુઝૂર્ગી બુઝૂર્ગતરી ઔર તાઅરીફવાલા હૈ. તુ પાક હૈ તુને નેકીયોં કે લિયે અપને હ્યથ કૈલા દિયે હૈ (યાઅની તેરે હાથ નેકીયોમે મસરૂક હૈ) હિદાયત તેરેઠી પાસસે પહોંચાઈ ગઈ પસ જિસને ભી તુજકો દીન યા ફનિયાકે લિયે ઢૂંઢા તુજે પા ગયા. તુ પાક હૈ. હર વોહ ચીઝ તેરે સામને ઝૂકી જો તેરે ઈલ્મમેં હૈ, ઔર તેરી અઝમતકે સામને હર ઉસ ચીઝને આજેઝી ઝાહીર કી જો તેરે અર્શકે નીયે હૈ, તેરી તમામ મખ્લૂકને તેરે સામને સર તસલીમો ખમ કર દિયા.

પાક હૈ તેરી ઝાત કે હવાસ સે તુજે જાના જા નહી સક્તા, ન તુજે ટટોલા ઔર છુઆ જા સક્તા હૈ. ન તુજસે મકર કિયા જા સક્તા હૈ, ન તુજકો મઅઝૂલ કિયા જા સક્તા હૈ, ન તુજસે ઝઘડા કિયા જા સક્તા હૈ, ન તુજસે નિઝાઅ કિયા જા સકતા હૈ ન તેરા મુકાબલા કિયા જા સક્તા हૈ, ન તેરે સામને આયા જા સક્તા हૈ, ન તુજ પર ફરેબ ચલ સક્તા હૈ, ન ધોકા, તુ પાક હૈ તેરા રાસ્તા સાફ હૈ. ઔર તેરા કામ દરસ્ત હૈ. હકીકી ઝિંદગાની તેરે લિયે है. ઔર તુફી બેનિયાઝ ફે, તુ પાક હૈ તેરી બાત હિકમત હૈ તેરા કેસલા કતઈ હૈ ઔર તેરા ઈરાદા પુખ્તા હૈ, તુ પાક હૈ, તેરી મશીચ્ચતકો કોઈ ટાલ નહીં સક્તા, તેરે હૃકમોંકો કોઈ રદ્યે બદલ નહીં કર સક્તા તુ પાક હૈ અય રોશન નિશાનીયોંવાલે. અય આસમાનોંકે પૈદા કરનેવાલે અય

જાનોંકો ખલ્ક કરનેવાલે તેરે લિચે વોઠ દાઈમી તારીકેં સઝાવાર હૈ જો તેરી હમેશગીકે સાથ રહેં. ઔર તેરેઠી લિચે વોહ તારીકેં હૈ જો તેરે દાઈમી નેઅમતકે સાથ હંમેશા રહેં. ઔર તેરે લિયે વૈસીઠી હમ્દ કૈ જો તેરી કારીગરીકે સજાવાર હો. ઔર તેરે લિયે ઐસી તારીકેં હૈ જો તેરી રઝામેં ઈઝાકા કરે ઔર તેરે લિચે ઐસી સબ તારીકેં ઢે જો કર તાઅરીક કરનેવાલેકી તાઅરીફકે સાથ હો. ઔર તેરે લિયે ઐસા શુક્ર હૈ કે તમામ શુક્ર ગુઝારોંકા શુક્ર તેરે ઈસ્તેહકાકસે કમ હૈ.

તેરે લિયે ઐસી તારીકેં કૈ જો તેરે સિવા કિસીકે લિયે સજાવાર નહીં હો સકતી. ઔર ન ઉનકે ઝરીચેસે તેરી બારગાહકે સિવા કિસી ઔરસે તકર્કબ હાસિલ કિયા જા સક્તા હૈ. ઐસી તારીકેં જિનકી ઈબ્તેદાકી હમેશગીકી તમન્ના કી જાતી ઢે ઔર ઉસકે આખિરકી બકા ચાહી જાતી હૈ. ઐસી તારીફેં ઝમાનેકે ગુઝરતે રહેને પર ઝિયાદા હોતી રહે. (ફના ન હોં બલ્કે) કઈ ગૂના બઢતી રહેં ઐસી તારીકેં હૈ જિસકે શુમારસે હિફાઝત કરનેવાલે કરિશ્તે ભી આજિઝ હો જાએં વોહ તાઅરીક ઈસસે ભી બઢ જાએ જિસકે તહેરીર કરનેવાલે કરિશ્તોંને તેરી કિતાબમેં લિખા હૈ. ઐસી તારીકેં જો તેરે બુઝુર્ગ અર્શકે હમ વઝન હોં ઔર તેરી બુલંદ કુરસીકે બરાબર હો, ઐસી તારીકેં જિન્કા સવાબ તેરે નઝદીક પુરા હો, મંથ તેરી ઐસી તાઅરીક કરતા હું (ઔર કરના ચાહતા હું) જિન્કા ઝાહિર ઉનકે બાતિનકે મુતાબીક હો, ઔર જિન્કા બાતિન નિય્યતકી સચ્યાઈકે મુવાફીક હો ઐસી તાઅરીફકે કિસી મખ્લુકનેભી વૈસી તેરી તાઅરીક ન કી હો. ઔર તેરે સિવા કોઈ ઉસકે ફઝલકો પહેચાનભી ન સકે. ઐસી હમ્દ. ઐસી તાઅરીક કરના ચાહતા હું કે જો ભી ઉસકે મોહ્ય્યા કરનેકી કોશિશ કરે (તેરે કરમકી જાનીબસે) ઉસકી મદદ કી જાએ (તાકે વોઢ અપને મકસદમે કામ્યાબ હો) ઔર ઈમદાદ દી જાએ ઉસકો જો ઉસ તાઅરીફકો અંજામ તક પહોંચનેકે લિયે સઈએ બલીગ કરે.

ઐસી તારીફેં જો તેરી પૈદા કી ફુઈ તમામ તારીફોંકી જામેઅ હોં ઔર ઉસમેં વોહ તમામ તારીફેં ભી સમાઈ ફુઈ હોં જિનકો તુ આઈન્દા પૈદા કરેગા, ઐસી તાઅરીફ જો ખુદ તેરી બતાઈ ફુઈ તાઅરીફકે કરીબતર હો, ઉસસે ઝિયાદા કરીબ ઔર કોઈ

તાઅરીક ન હો. ઐસી તાઅરીક કરના યાહતા હું કે ઉસ તાઅરીક કરનેવાલેસે ઝિયાદા કોઈ તાઅરીક કરનેવાલા ન હો, ઐસી તાઅરીફ જો અપની ઝિયાદતીકી વજદસે તેરા કરમ ઔર ઝિયાદા કર દે. ઔર તેરી બક્ષિસકી ઝિયાદતી પર ઝિયાદતી કરતી રહે. તેરે લિથે ઐસી તારીફેં હૈ જો તેરી બુઝુર્ગીએ ઝાતકે શાયાં નેશાન ઔર તેરે શરકો જલાલકે હમ દોશ હો.

અય ખુદા ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) ઔર આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.) પર બેહતરીન રહેમત નાઝિલ કરમા. વોહ હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) જો શરીફ, બરગુઝીદા, મોઅઝઝીઝ મુકર્રબ હૈ, ઔર પુરી પુરી બરકતેં ઉન પર ઉતાર, ઔર અપની કાયદામંદ રહેમત ઉન પર ભેજ, ખુદાયા ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) ઔર આલે મોઢંમદ (અ.મુ.સ.) પર પાક વ પાકીઝા રહેમત નાઝિલ ફરમા જિસસે ઝિયાદા પાકીઝા કોઈ રહેમત ન હો. ઔર ઉન પર ઐસી ફલને ફલનેવાલી રહેમત નાઝિલ ફરમા જિસસે ઝિયાદા ફલને ફલનેવાલી કોઈ રહેમત ન હો, ઉન પર ઐસી પસંદીદા રહેમત નાઝિલ કરમા જિસસે બાલાતર કોઈ રહેમત ન હો, ખુદાયા ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) ઔર આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.) પર ઐસી રહેમત ભેજ જિસસે તુ ઉનકો ખુશ કર દે, ઔર ઉનકી ખુશી ઉસકે ઝરીચેસે બઢતી રહે. ઔર ઉન પર ઐસી રહેમત જો ઉનસે તુજકો ખુશ કરે ઔર તેરી ખુશી ઉનસે ઝિયાદાહી હોતી રહે ઔર તુ ઉન પર ઐસી રહેમત ભેજ કે તુ ઉસ રહેમતકે સિવા ઉનકે લિયે કિસી દસરી રહેમતકો પસંદ હી ન કરે. ઔર ઐેસી રહેમત ભેજ જિસકા હકદાર ઉનકે સિવા કિસી દુસરેકો તુ ન સમજતા હો, ખુદાયા ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) ઔર આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.) પર ઐસી રહેમત ભેજ જો તેરી રઝામંદીસે આગે બઢ જાએ ઔર ઉસકા ઈત્તેસાલ તેરી બકાકે સાથ બાકી રહે, વોહ રહેમતભી તેરે કલેમાતકી તરહ કભી તમામ ન હો.

અય મેરે પરવરદિગાર ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) વ આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.) પર ઐસી રહેમત નાઝિલ ફરમા કે જિસમેં તેરે તમામ ફરિશ્તોં ઔર નબીયોં ઔર રસૂલો ઔર ઈતાઅત કરનેવાલોંકે દુરૂદ સબકે સબ ઉસ રહેમતમેં જમઅ હોં, ઔર વોહ રહેમત ઉન દુરૂદોં પર ભી શામીલ હો જો તેરે ઔર બંદોને જિન્નો ઈન્સાનોમેંસે ઔર તેરે માનનેવાલોંમેંસે ભેજી હૈ, ઔર તેરી વોહ રહેમત ઉસ દુઆએ રહેમતકો ભી સમેટે હુવે જો તેરી પૈદા કી હુઈ તરહ તરહ કી મખ્લ્રકને તેરે પયગંબર ઔર ઉનકી આલકે લિયે કી હો.

ખુદાયા ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) વ આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.) પર રહેમત ભેજ જો નઈ ઔર પુરાની તમામ રહેમતે શામિલ હો ઔર અય જહાન આફરી હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) વ આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.)

પર રહેમત નાઝિલ કરમા જિસકો ત ખુદ ઔર તેરે સિવા સબફી પસંદ કરેં, ઔર ઉસ રહેમતકે અલાવા ભી તુ ઐસી રહેમતેં પૈદા કરકે ઉન રહેમતોંકો ઈન રહેમતોંસે મિલાકર દુગના કર દે. ઔર ઝમાનેકે ગુઝરતે રહેને પર તુ ઉસકો બઢાતા રહે. ઉનકો બઢાતે બઢાતે ઈત્ના ઝિયાદા કર દે કે તેરે સિવા ઉનકો ઔર કોઈ ગિન્કી ન સકે. અથ મેરે પરવરદિગારા હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) કે ઉન પાકીઝા અહલેબૈત (અ.મૃ.સ.) પર રહેમત નાઝિલ કરમા જિનકો તુને અપને કામકે લિયે મુન્તખબ કર દિયા જિનકો તુને અપને ઈલ્મકા ખઝાનેદાર બનાયા, દીનકા મુહાફીઝ બનાયા, ઝમીન પર અપના ખલીકા બનાયા ઔર અપને બંદો પર ઉનકો અપની હુજ્જત બનાયા, ઔર ઉનકો હર કિસ્મકી નજાસત વ આલુદગીસે તુને અપને ઈરાદેસે ખુદહી પાક વ સાફ રખ્ખા ઔર ઉનકો તુને અપની બારગાહકે લિયે વસીલા બનાયા, ઔર ઉનકો જન્નતકા રાસ્તા બનાયા.

ખુદાયા ! હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) પર ઐસી રહેમત નાઝિલ ફરમા કે ઉસકી વજહસે તુને ઉનકે લિયે અપની બક્ષિસ ઔર અપની કરામતકો ઝિયાદા કર દે. ઔર અપની બક્ષિસ ઔર ઝિયાદતીચોંકો ઉનકે લિયે મુકમ્મલ કરમા દે. ઔર ઉનકે નફોં ઔર ફાયદોંકે હિસ્સોંકો ઔર ઝિયાદા કર દે. પાલનેવાલે ઉન પર ઔર ઉનકે અહલેવૈત પર ઐસી રહેમત નાઝિલ કરમા, જિસકે ઈબ્તેદાઈ મંઝિલકા પતા ન હો. ઔર ઈન્તકાઈ મંઝિલકા ભી પતા ન કો અય મેરે પરવરદિગાર, અર્શ ઔર જો કછ ઉસકે નીચે હૈ સબકે હમવઝન રહેમત ઉન પર નાઝિલ ફરમા, ઉન પર ઐસી રહેમત જો તેરે આસમાન ઔર જો કુછ ઉસસે ઉપર હૈ સબકો ભર દે. ઐસી રહેમત ભેજ જો તેરી ઝમીનોં ઔર જો ફુછ ઉસકે નીચે હૈ ઔર જો કુછ ઉસકે અંદર હો સબકે હમઅદદહો ઐસી રહેમત ભેજ જિસસે તુ ઉનકો અપનેસે બહોત કરીબ કર દે. ઔર વોહ રહેમત તેરે ઔર ઉનકે લિયે ખુશનુદીકા બાઈસ હો, વોહ રહેમત જિસકા સિલસિલા હમેશા બરકરાર રહે.

ખુદાયા ! બેશક હર ઝમાનેમેં તુને અપને દીનકી એક ઐસે ઈમામસે મદદ કી હૈ જિસકો તુને અપને બંદોકે લિયે (અપની તરફ લાનેવાલી) નિશાને રાહ કરાર દિયા ઔર અપને શહેરોમેં (રોશનીકા) મિનારે હિદાયત બનાકર કાયમ કિયા હૈ. (તાકે અધંરેમેં રાસ્તા યલનેવાલા દૂરફીસે રોશનીકો દેખકર ભટકે બગૈર મંઝિલ પર પહોંચ જાએ) જબ કે તુને અપને પથમાને ઈતાઅતકો ઉસકે પથમાને ઈતાઅતસે વાબસ્તા કર દિયા ઔર ઉસકો અપની રઝામંદીકા ઝરિયા બનાયા ઔર ઉસકી કરમાંબરદારી વાજિબ કર દી ઔર ઉસકી મુખાલેફતસે બંદોકો ડરાયા ઔર ઉસકે હકમકો માનને ઔર ઉસકી મનઅ કી હઈ બાતોંસે બાઝ રહેનેકા હુકમ દિયા હૈ, ઔર યહ ભી હૃકમ દિયા કે કોઈ અગર બઢનેવાલા ઉસસે આગે ન બઢે ઔર કોઈ પીછે રહેનેવાલા (ઉસકો છોડ કર) પીછે ન રહે જાએ. પસ (વોહ) ઈમામઠી પનાઠ માંગનેવાલોંકે લિચે સચ્યા ઠાકિઝ ઢે ઔર ઈમાનવાલોંકા સચ્યા હિમાયતી હૈ, ઔર તમસ્સુક કરનેવાલોંકા હલ્કએ ગિરકત હૈ. (યાઅની રસ્સીકા વોહ હિસ્સા જિસકો પકડનેકા સહારા લેનેકે લિચે પકડા જાતા હૈ) ઔર તમામ જહાનકી આરાઈશ હૈ. પસ અથ માઅબૂદ અપને વલી (હમારે ઈમામે ઝમાના) કે દિલમેં અપની ઉન નેઅમતોંકા શુક્ર કરના ડાલ જો તુને ઉનકો અતા કી હૈ, ઔર વૈસીઠી શુક્રકી તૌકીક હમકો ભી મરહમત કરમા ઔર ઉનકો અપને પાસસે ફત્હમંદ ગલ્બા દે (ઔર ફફ્રો નિફાક પર)ઉનકો આસાનીસે ફર્ત્હ દે ઔર અપની ગાલિબ ફુવ્વતસે ઉનકી મદદ કર, ઉનકી પીઠ મઝબૃત કર ઔર ઉનકા બાઝુ કવી કર, ઔર અપની આંખસે નિગરાની કરમા. ઔર અપની હિકાઝતસે ઉનકી હિમાયત કર, ઔર અપને ફરિશ્તોંસે ઉનકી મદદ કરમા. ઔર અપની ગાલિબ ક્રોજસે ઉનકી નુસરત કર ઔર ઉનકે ઝરીચેસે અપની કિતાબ ઔર અપને રસૂલકી સુન્નત, અપને હુદ્દદ ઔર અપની શરીયતોંકો કાયમ કર.

અય માઅબૃદ (તેરી રહમતેં હો, હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) ઔર ઉનકી આલ પર) કાએમે આલે મોહંમદ (અ.મુ.સ.) કે ઝરીચેસે અપને દીનકી ઉન નિશાનીચોંકો ઝિંદા કર જિનકો ઝાલિમોંને મિટા દિયા है, ઉનકે ઝરીયેસે અપની રાહસે હટે હુએ કો નાબુદ કર દે ઔર ઉન્હીં કે ઝરીચેસે ઉન લોગોંકો મિટા જો તેરી રાહમે કજીકા કસ્દ કિચે હૃએ હૈ, ઔર ઉનકે પહલુકો (૨ફતાર) અપને દોસ્તોંકે લિયે નરમ કર દે ઔર ઉનકે હાથકો અપને દુશ્મનોં પર ફૈલા, ઔર હમકો ઉનકા લત્ક. ઉનકી મહેરબાની. ઉનકી રહેમત. ઉનકી મોહબ્બત અતા કરમા ઔર હમકો ઉનકા કરમાંબરદાર બના. ઉનકી બાતોંકા સુનનેવાલા કરાર દે. ઉનકી ખુશનુદીમેં કોશિશ કરનેવાલા બના ઔર ઉનકી નુસરત ઔર ઉનકે દશ્મનોંકો દક્ષ્ય કરનેમેં હમકો ઉનકા હિમાયતી બના ઔર ઉન ખિદમતોંકે ઝરીચેસે હમકો અપને ઔર અપને રસૂલ (ઉન પર ઔર ઉનકી આલ પર તેરી રહેમત હો) કી બારગાહમેં ફર્બ હ્મસિલ કરનેવાલા બના અથ માઅબૃદ ઉનકે દોસ્તોં પર રહેમત નાઝિલ કર વોઠ દોસ્ત જો ઉનકે ૩ત્બેકો પહેચાનતે **હૈ ઔર ઉનકે** સાક રાસ્તે પર ચલનેવાલે ઢે ઔર ઉનકે નકશેકદમકી પૈરવી કરનેવાલે હૈ. ઔર ઉનકે ઉરવા(મઝબૂત રસ્સી)સે તમસ્સક કરનેવાલા હૈ ઔર ઉનકી વિલાયતસે વાબસ્તા હૈ. ઔર ઉનકી ઈમામતકી ઈકતેદા કરનેવાલે હૈ. ઔર ઉનકે ફ્કમોંકો તસ્લીમ કરનેવાલે ફૈ ઔર ઉનકી ઈતાઅતમેં શ્રેશિશ કરનેવાલે હૈ ઔર ઉનકે(બાફરાગત) મુત્મઈન દિનોંકા ઈન્તેઝાર કરનેવાલે ઢૈ ઔર અપની નિગાઢેં ઉન્હી પર જમાનેવાલે હૈ. ઉન સબ પર રહેમતેં ભેજ ઐસી રહેમતેં જો પાક, મુબારક ઔર બઢનેવાલી હોં ઔર સુબ્હો શામ નાઝિલ હોને વાલી હો ઐસી સલામતી ઈનાયત ફરમા ઉન પર ઔર ઉનકી <u>ર</u>ક્ષે પર ઔર પરહેઝગારી ઉનકે કાર્મોકા મરકઝ બના. ઉનકે હાલાતકી ઈસ્લાહ ફરમા, ઉનકી તૌબાકો કબુલ કર. બેશક તુઠી બડા તૌબા કબૂલ કરમાનેવાલા હૈ, તુ રહેમ ફરમાનેવાલા ઔર સબસે બેહતર બક્ષનેવાલા હૈ. ઔર ઉન્હીકે સાથ અપની રહેમતસે હમકો ભી સલામતીકે ઘર (જન્નત) મેં દાખિલ કર, અય તમામ રહેમ કરનેવાલોંસે ઝિયાદા રહીમ.

અય માઅબૃદ ! યહ અરફાકા દિન વોહ હૈ જિસકો તુને શરાકૃત દી ઔર કરામત ઈનાયત કરમાઈ ઔર બુઝુર્ગી મરહમત કી ઔર ઉસમેં અપની રહમતેં બિખેર દીં. ઔર અપની મુઆફી દે કર બંદો પર અઠેસાન કિયા ઔર અપની બક્ષિસકો ઝિયાદા કર દિયા ઔર ઉસી દિનકી વજદસે તુને અપને બંદો પર ફઝલ કિયા. ખુદાયા મંચ વોહ તેરા બંદા હૃં જિસકો તુને ઉસકે પૈદા કરનેસે પહેલે ઔર બાદ પયદાઈશ ઉનકો અપની

નેઅમતેં મરહમત કરમાઈ ઔર ઉસકો તુને ઉનમેં કરાર દિયા જિનકો તુને અપને દીનકી હિદાયત કર દી હૈ. ઔર અપને હકકી ઉસકો તૌફીક દી હૈ ઔર અપની રસ્સીસે ઉસકી હિકાઝત કી હૈ. ઔર ઉસકો અપને ગિરોહમેં દાખિલ કિયા ઢે ઔર ઉસકો અપને દોસ્તોંકી મોહબ્બત નીઝ અપને દુશ્મનોંકી દુશ્મની કી હિદાયત કી હૈ(તેરે ઈત્ને એહસાનાતકે બાદ ભી જબ)તુને ઉસકો હુકમ દિયા તો ઉસને ન માના તુને ઉસકો બુરાઈઓંસે મના કિયા મગર વોહ ન રૂકા તુને ઉસકો અપની મુખાલેફતસે મના કિયા ઉસને તેરે હુકમ (અમ્ર) કી મુખાલેફતકી ઔર જિસસે મના કિયા થા વોહ કિયા, લેકિન અથ પરવરદિગાર યહ મુખાલેકત. યે નાકરમાની, યે ઉદલ હુકમી તુજસે દુશ્મનીકી બિના પર નહીં કી થી. ન તેરે સામને બડહાઈકે ઈઝહારકે લિચે થી. બલ્કે ઉસકો ઉસકી નકસાની ખ્વાહીશોંને ઉન બાતોંકી દાવત કી જિન્સે તુને ઉસકો રોકા થા, ઔર જિન્સે તુને ઉનકો ડરાયા થા ઔર ઉન ખ્વાહીશોકી તેરે દૃશ્મન ઔર તેરે ઉસ બંદેકે દુશ્મન શૈતાનને મદદ કી. પસ વોહ બંદા ચે સબ કામ કર બેઠા, તુને જિન ચીઝોંસે ડરાયા હૈ જાનતા હુવા ઔર તેરી મુઆફીકી ઉમ્મીદ કરતા હ્વા ઔર તેરી દરગુઝર પર ભરોસા કિયે હવે, ફકીકત યહી હૈ કે વોહ બંદા તેરે તમામ બંદોસે ઐસે કામકે ન કરનેકા ઝિયાદા સઝાવાર થા, તેરે બડે બડે એહસાનાતકી બિના પર અચ્છા અય મેરે પરવરદિગાર અબ મંથ તેરે સામને હું, ખ્વારી, ઝિલ્લત, ફરોતની, ઉફતાદગી ઔર ખોફકી હાલતમેં, મુજે અપને તમામ બડે બડે ગુનાહોંકા એઅતેરાક હૈ ઔર બડી બડી ખતાઓંકા મોઅતરીફ હું જિનકો મંચ કર ગુઝારા હું.(ચે સબ ઉસકે સાથ ઠી)

તેરી દરગુઝરકી હિમાયત ઢુંઢ રહ્ય હં ઔર તેરી રહેમતકી પનાહ ચાહતા હ્ મજે ચે ચકીન હૈ કે મુજકો તુજસે કોઈ પનાહ નહીં દે સક્તા. ઔર ન કોઈ રોકનેવાલા તુજસે રોક સક્તા હૈ. પસ અય માઅબૃદ જિસ તરહ તુ અપને રહેમકી વજ્હસે ગુનેહગારોંકી પરદાપોશી કરતા હૈ મેરી ભી પરદાપોશી કર, ઔર વોહ્ર બક્ષિસ મુજફે ભી અતા હો (યાઅની અપની રહેમતમેં મુજે ઢાંક લે) ઔર મુજે અપની બક્ષિસસે વોહ ઈનાયત ફરમા જો કુછ તુ ઉસ શખ્સકો મરહમત કરતા હૈ જિસને અપના હાથ તેરી તરફ બઢાયા હૈ ઔર મુજ પર અપની ઉસ મગફેરતસે એફસાન કર. જો તુ અપનેસે ઉમ્મીદ કરનેવાલેકો અતા કરતા હૈ ઔર વોહ તુજે કુછ બડી ભી નહીં માઅલુમ હોતી, ઔર મેરે લિયે આજ અપની રઝામંદીકા એક ઐસા હિસ્સા કરાર દે જિસકો મંથ પાલું ઔર જિસ નેઅમતકો દે કર તેરે ઈબાદત ગુઝાર બંદે ખુશ વ ખુરમ પલતે હૈ. મજકો ઉસીસે ખાલી હાથ ન પલટાના ઔર મંચને અગરચે વોહ્ન નેકીયાં નહીં કી જિનકો ઉન લોગોંને અપને પહેલે ભેજ દિયા થા મગર હાં મંચને તેરી વહદાનિચ્ચતકા ઈકરાર ઔર તેરે

મુખાલેફીનકા ઈન્કાર કિયા ઔર તેરી તશબીઠ તો નહી બનાઈ ઔર મંચ તેરે પાસ ઐસે દરવાઝોંસે આથા હં જિસને અપને યહાં આનેકા તુને હકમ દિયા હૈ ઔર મંથને તુજસે નઝદીકીકા ઝરિયા ઐસી ચીઝોંકો બનાયા હૈ જિનકે બગૈર કિસીકો તેરી નઝદીકી હાસિલ નહીં હો સકતી. ઔર ઉસકે સાથ યાની ઉન ચીઝોંકે બાદ મંચને તુજસે તૌબા કી ઔર તેરી બારગાફે જલાલ પર આજેઝીકા એલાન કિયા ઔર તેરે સામને ફરોતની કરના અપના શરક સમજા. ઔર મંથ તેરે સાથ નેકગુમાન રખે હવે હું, ઔર તેરે પાસકી નેઅમતોં પર ભરોસા કીચે હવે હં ઔર તુજસે ઉમ્મીદકો અપના સિફારીશી બનાયા, જિસકો હોતે હવે બહોત કમ ઉમ્મીદવાર મહેરૂમ નહી હવે, ઔર તુજસે ઈસ તરહ સવાલ કિયા જિસ તરહ કોઈ બેકદર. ઝલીલ. મોહતાજ, મિસ્કીન ડરા હવા પનાહગીર સવાલ કરતા હૈ, ઔર બાવજૂદ ઉસકે ખાઈફ હું ઔર આજેઝી કરતા હું ઔર પનાહ માંગતા હું, અમાન યાહતા હું, તકબ્બુર કરનેવાલોંકી તરહ તકબ્બુર નહીં કરતા, ન ઈતાઅત પર નાઝ કરનેવાલોંકી તરફ સર ઉઠાતા હું, ન સિફારીશ કરનેવાલોંકી સિફારીશોં પર ભરોસા કરકે સર ઉઠાતા હું.

મેરે માલિક મંચ (અપની નિગાહમેં) તમામ રૂત્બેવાલોંસે કમ રૂત્બેવાલા હું, ઔર તમામ ઝલીલોંસે ઝિયાદા ઝલીલ હું ઔર બે મિકદાર યુંટીકે માનિંદ હું યા ઉસસે ભી કમ, અય વોહ જો બદકારોંકી સઝામેં જલ્દી નહીં કિયા કરતા ઔર ન સરકશ લોગોંસે નેઅમતકો રોક્તા હૈ. અથ વોહ કે ગલતી કરનેવાલોં પર ઉનકી લગઝીશેં બક્ષ કર અહેસાન કરતા હૈ. ઔર ખતાકારોંકો (તૌબાકી) મોહલત દે કર ઉન પર તફઝઝુલ ફરમાતા હૈ,

મંથ ગિરફતારે લગઝીશ હું, ખતાકાર હું, મંય હી જુરઅતકે સાથ તુજ પર ઈકદામ કરનેવાલા હું મુજે અપની કોતાફીચોંકા ઈકરાર હૈ, ગલતીચોંકા એઅતેરાફ હૈ, મંચ હી હું જિસને તેરે બંદોસે છુપા કર તેરે સામને ગુનાહ કિયા, મંય હી વોહ હું જો તેરે બંદોસે ડરા ઔર તુજસે બેખૌફ રહ્ય, મંથ હી વોહ હં જો તેરી સલ્તનત તેરે અઝાબસે ન ડરા ઔર તેરે દબદબેકા ખોફ ન પાયા, મંય (દર હકીક્ત) અપની જાન પર ઝુલ્મ કરનેવાલા હૃં, મંચ હી અપની બલામેં ગિરફતાર હું, મંય કમ શર્મવાલા હું, મંય બડે રંજવાલા હું.

ખુદાયા ! તુજકો ઉસ શખ્સકે હકકા જિસકો તુને અપની મખ્લૂકાતમેં મુન્તખબ કર લિયા હૈ ઔર ઉસકા વાસ્તા જિસકો તુને અપને લિયે છાંટ લિયા હૈ. તુજકો ઉસકા વાસ્તા જિસકો તુને અપને પૈદા કિચે હ્વોમેંસે યુન લિયા હૈ ઔર ઉસકા વાસ્તા જિસકો તુને અપને કામકે લિયે મુન્તખબ કિયા हૈ. તુજે ઉસકા વાસ્તા જિસકી ઈતાઅતકો તુને અપની ઈતાઅતસે મિલા દિયા हૈ. ઔર ઉસકી નાકરમાનીકો અપની નાકરમાની જૈસા

કરાર દિયા હૈ, ઔર તુજે ઉસકે હકકા વાસ્તા જિસકી મોફબ્બતકો તુને અપની મોહબ્બતકે નઝદીક કર દિયા હૈ. ઔર ઉનકી દશ્મની કો અપની દૃશ્મનીસે બાંધ દિયા હૈ. મુજે (આજ હી) ઈસી દિન ઉસ પરદેમેં છુપા લે જિસ પરદેસે તુ ઉસ શખ્સકો ઢાંપ લેતા હૈ. જિસને તેરે સામને ગુનાહોંસે શર્મસાર હો કર આજેઝીકા ઈઝહાર કિયા ઉન્હોંને ગુનાહોસે દૂરી ઈખ્તીયાર કરકે ઔર તૌબા કરકે તેરે ઈસ્તેગકાર (મુઆફી) કી પનાહ માંગ લી હૈ. ખુદાયા તુ મેરે લિયે વોહ કામ કર જો અપને ફરમાંબરદારોંકે લિયે ઔર અપને પાસ રહેનેવાલોંકે લિયે ઔર અપને પાસ રૂત્બે રખનેવાલોંકે લિયે કરતા હૈ, ઔર તુ અકેલા મેરા મદદગાર બન જિસ તરહ તુ અકેલાહી દસ્તગીરી કરતા ઢૈ ઉસ શખ્સકી જિસને તેરા અહૃદ પૂરા કર દિયા ઔર ઉસને અપને આપકો તેરે ખાતીર તકલીફમેં ડાલા, ઔર તેરી ખુશીકે લિયે ઉસકો સખ્તીમેં ડાલા. મુજસે તેરી બારગાહમેં જો કમી હઈ હૈ ઔર તેરી હૃદકી પરવા ન કરકે મંચ હૃદસે બઢા હું ઔર તેરે એફકામકો મંથને છોડ દિયા. ઉન સબ બાતોંકા મુજસે મુઆખેઝા ન કર ઔર મુજે અપની બહોતસી નેઅમતેં દે કર આહિસ્તા આહિસ્તા ગિરફતાર ન કર લેના જિસ તરહ મે આહિસ્તા આહિસ્તા ઉસ શખ્સકો ગિરફતાર કર લેતા હુ જિસને મુજસે ઉસ ભલાઈ (ખયર) કો રોક લિયા જો ઉસકે પાસ થી, ઔર મુજકો ઉસ નેઅમતમે સાથી ન બના. (યાઅની મુજે કુછ નહીં દિયા.)

યા અલ્લાહ મુજકો ગાફિલોંકી નીંદસે હોશિયાર કર. મુજકો કુઝુલ ખર્ચોકી ઊંઘસે બેદાર કર, રૂસ્વા લોગોંકે ખ્વાબસે ચોંકા ઔર મેરે દિલકો ઐસે કામમેં ઈસ્તેમાલ કર જૈસે કામમેં તુને અપની ફરમાંબરદારી કરનેવાલોંકો લગાયા હૈ. ઔર જિસ કામસે તુને ઈબાદત ગુઝારોંકો અપના બંદા બનાયા ઔર સુસ્તી કરનેવાલોંકો ઉસસે બયા લિયા. ઔર મુજે હર ઉસ ચીઝસે પનાહ દે જો મુજકો તુજસે દ્રર કરે. ઔર જો હિસ્સા તુને મુજે મરહ્રમત કિયા હૈ ઉસમેં ઔર મેરે ઔર મેરે નસીબકે દરમ્યાન ઠાઈલ હોનેવાલી ચીઝસે પનાહ દે. ઔર મુજે ઉસ કામસે રોકે જિસકા ઈરાદા મંચ તુજસે રખતા હું ઔર મુજે કિસી ઐસી વજદ્સે ન મિટા જિસકી વજદ્સે ત અપને અઠેકામકે ઠકીર જાનનેવાલોંકો મિટાએગા, ન ઉસ અઝાબકે ઝરીચેસે. જિસકા તુને ઉનસે વાઅદહ કિયા હૈ ઔર મુજે ઉન લોગોંકે સાથ હલાક ન કરના જિનકો તુ અપની દૃશ્મનીકી વજફસે ફલાક કરેગા. મુજે ઈસ તરફ હલાક ન કરના જિસ તરહ તુ અપની રાહસે મુનહરીક હોનેવાલોં કો તબાહ કરેગા. કિત્ને ફસાદકી સખ્તીયોંસે મુજે નજાત દે, ઔર મુજે બલાકે મુંહસે છડા લે. ઔર મુજે મોહલત દે કર પકડ લેનેસે પનાહ દે.

ઔર વોહ દુશ્મન જો મુજે બેહકાએ ઔર મેરી વોહ ખ્વાહીશ જો મુજે હલાક કરે. તું મેરે ઔર ઉનકે દરમ્યાન હાઈલ હોજા, ઔર મુજસે ઉસ શખ્સકી તરહ મૃંહ ન કેરના જિસ તરહ તુ ઐસે શખ્સસે મુંહ ફેર લેગા જિસસે ગઝબનાક હો કર ઉસકી તરક તુ ફિર મુંહ ન કરેગા તુ મુજે મેરી ઉમ્મીદોમેં માયુસ ન કરના કે મુજ પર તેરી રહેમતસે માયુસી છાજાએ ઔર અપની ઈત્ની ઝિયાદા મોઠબ્બતકા બાર ભી મુજ પર ન ડાલના જો ઐસા બોજ હો જાએ જિસકો ઉઠાનેકી મંચ ફુવ્વત નહીં રખતા ઔર ન મુજે અપને હાથસે ઉસ શખ્સકી તરહ ન છોડ જિસમેં કોઈ ભલાઈ નહીં. ન વો તેરી તરફ પલટતા હૈ. ઔર મુજે ઉસ શખ્સકી તરહ ન કેંક દેના જો તેરી હિકાઝતકી નઝરસે ગિર ગયા હો. ઔર જિસકો તેરી તરફસે રૂસવાઈને ધેર લિયા હો. બલ્કે મેરા હ્યથ પકડ લે, મુજે બચા લે હલાકતકે કવેમેં ગિરનેસે, ગફલત કરનેવાલોંકે ખોફસે, ઔર ફરેબ ખુરદા લોગોંસે લગઝીશ ખાનેસે ઔર હલાક હોનેવાલોંકી ભવંરસે, ઔર મુજે સલામતી દે ઉસ (બલાસે) જિસમેં તુને અપને બંદો ઔર કનીઝોંકે તબકોંકો મુબ્તેલા કિયા **હૈ ઔર મુજે વ**હાં પહોંચા જહાં વોહ બંદા પહોંચા હૈ જિસ પર તુને ઈનાયતેં કી. નેઅમતેં દી. ઉસસે રાઝી હવા, પસ તુને ઉસકો તાઅરીફકે

લાયક ઝિંદગી બક્ષી ઔર નેક બખ્તીકે આલમમેં મોત દી. ઔર મુજે તોક પહેના કર ઉન ચીઝોંસે દૃર રખ જો નેકીચોંકો હબ્ત કર લે. બરકાતકો લે જાએ ઔર બદતરીન ઔર રસવા કરનેવાલે ગુનાહોંસે મેરે દિલકો બેઝાર રખના, અપની મહબૂબ બાતોંકે અલાવા મુજે કિસી બાતમેં મસરૂફ ન હોને દે. ઉન બાતોંમેં લગાએ રખ જો તુજે રાઝી રખે, ઉનકો છોડકર કિસી ચૈસી બાતમેં મુબ્તેલા ન કરના જો તેરી મદદકે બગૈર હાસિલ નહીં હો સકતી. ઔર મેરે દિલસે પસ્ત દુનિયાકી મોહબ્બત દૂર કર દે જો ઈસ નેઅમતસે રોકતી હૈ જો તેરે પાસ હૈ. વોહ દુનિયા જો તુજ તક વસીલા તલાશ કરનેસે બાઝ રખતી ઢૈ ઔર તેરી બારગાહકે તકરૂબસે ગાકિલ કર દેતી ઢૈ ઔર તન્ફાઈમેં રોઝો શબ મુનાજાતકી લગન મેરે દિલમેં લગા કર મેરે દિલકો મુનવ્વર કર દે ઔર વોહ હિકાઝત અતા કર જો તેરે ખૌકસે કરીબ કર દે ઔર તેરે હરામ કિથે હૃએ ઉમુરકે ઈખ્તિયાર કરનેસે રોક દે. ઔર નાકરમાનીકે ગુનાહ કે મેલસે પાકી ઈનાયત કરમા. ઔર ખતાઓંકી કશાકત દક્ષ્ય કર દે. ઔર મુજે અપની સલામતીકા લિબાસ પહેના. ઔર અપની સલામતીસકી ચાદર ઉડઠા, ઔર કામિલ નેઅમતોંકા ખિલઅત (પોશાક) મુજે પેઠના, ઔર અપને ફઝલ ઔર અપની બક્ષિસસે મદદ દે, ઔર અપની તૌફીકસે મેરી તાઈદ કર, ઔર અપની દોસ્તીસે મેરી મદદ ફરમા.

ઔર નેક નિય્યત ઔર પસંદીદા બાત ઔર અચ્છે અમલ પર મેરી એઆનત ફરમા ઔર મુજે અપની તાકતો કુવ્વતકે સિવા મેરી કુવ્વતો તાકતકે હવાલે ન કર, ઔર જિસ રોઝ તુ મુજે અપની મુલાકાતકે લિચે ઉઠાએગા ઉસ રોઝ મુજકો રૂસવા ન કરના ઔર અપને દોસ્તોંકે સામને મેરી કઝીહત ન હોને દેના ઔર અપની યાદ મુજસે ન ભૂલા, અપને શુક્રસે મુજે મહેરૂમ ન ૨ખ, બલ્કે ઉસકો મુજ પર ઉસ વક્ત ભી લાઝિમ રખ જબકે તેરી નેઅમતોંસે ગાકિલ હોનેવાલે ઉસકો કરામોશ કર દેતે ઢૈ ઔર મુજે ઉસકી તૌફીક દે કે મંચ હર ઉસ ચીઝકી તાઅરીફ કરૂં જો તૂને મુજે મરહ્મત કી હૈ, ઔર ઉસકા ઈકરાર કરૂં જો તુને મુજે અતા કિયા હૈ. ઔર તમામ રગબત કરનેવાલોંસે મેરી રગબત અપની તરફ ઝિયાદા કર ઔર તમામ તાઅરીક કરનેવાલોંસે

મેરી તાઅરીફ (હમ્દ) કો ફ્રૌકીયત દે, ઔર જબ મંચ તેરા મોહતાજ હં ઉસ વક્ત મુજે ન છોડ ઔર જિન આમાલકો તેરી બારગાઢ મંચ પેશ કિયા હૈ ઉસકો મેરી હ્લાકતકા ઝરીઆ ન બનને દેના ઔર મુજે ઉસ તરીકેસે દફઅ ન કરના જિસ તરહ તુ અપને દુશ્મનોંકો દક્ષ્અ કરતા હૈ, કયુંકિ મંચ તેરી ઈતાઅત કરનેવાલા હૃં, ખૂબ જાનતા હું કે દલીલ તેરેફી લિચે ફૈ ઔર ઝરૂર તુ ફઝલ કરનેકે ઝિયાદા કાબિલ હૈ, ઔર બારબાર એહસાન કરનેવાલા ઢૈ ઔર તકવા ઔર મગકેરત કરનેવાલા હૈ.

ઔર બેશક તુ (અપને કરમકી વજહસે) અઝાબકે મુકાબલેમેં મુઆફ કરનેકા ઝિયાદા અહેલ હૈ બેશક ત પરદાપોશીકે ઝિયાદા કરીબ ઢૈ બનિસ્બત ઉસકે કે તુ મશહ્ર કરે (યાઅની બંદોકે ગુનાફ છુપાતા ફૈ, મશહ્ર નહીં કરતા) મુજે ઐસી પાકીઝા ઝિંદગી મરહમત કર જિસમેં વોહ બાત મૌજદ હો જિસકો મંચ યાહતા હું ઔર મેરી ઝિંદગી ઉસ મંઝિલ તક પહોંચે જિસે મંથ પસંદ કરતા હું, ઈસ તરહ કે કોઈ ઐસા કામ ન કરૂં જિસકો તૂને મના કિયા है, ઔર મુજે ઉસ શખ્સ જૈસી મોત અતા કર જિસકા ન્ર ઉસકે સામને ઔર ઉસકે દાહની તરફ ચલેગા (ચલતા હૈ) ઔર મુજે અપને સામને ઝલીલ રહેને દે ઔર ખલ્કકે સામને બાઈઝ્ઝત રખ, જબ તેરી બારગાહમેં હાઝિર હું તો મુજે પસ્ત કર ઔર અપને બંદોકે દરમ્યાન મુજે બુલંદ રખ.

જો શખ્સ મુજસે બેનિયાઝ હૈ ઉસસે તુ મુજકો બેપરવા રખ, (યાઅની જિસકો મેરી ઝરૂરત નહીં તુ મુજે ઉસકા મોહતાજ ન કર) તુ મુજે ઝિયાદા અપના ફકીર ઔર મોહતાજ બના ઔર દુશ્મનોંકે (તાને), બલાકે નુઝુલ ઔર ઝિલ્લતો રંજસે મુજે

પનાહ દે, મેરી જિન બુરાઈચોંસે તુ વાકિક ઢૈ ઉનમેં મેરી પરદાપોશી કરમા ઐસે પરદેસે મેરી પરદાપોશી કર જૈસે પરદેસે વો પરદાપોશી કરતા હૈ. જો (ખતાકાર કી) સખ્ત ગિરફતાર પર પુરી કુદરત રખતા હૈ મગર અપને હિલ્મકી વજદસે ગિરકત નહીં કરતા બલ્કે ચશ્મપોશી કરમાતા હૈ. ઐસે પરદેસે મેરી પરદાપોશી ફરમા જૈસે પરદેસે વોહ પરદાપોશી કરતા **હૈ. જો ગુનેહગારકો પકડ લેતા હૈ** મગર અપને અમ્મુલકી બિના પર ઉસકો છોડ દેતા है. (ઔર વોહ તુ है, સિર્ફ તુ)

મેરે માઅબુદ ! જબ તુ કિસી કોમ પર ફિત્ના (આઝમાઈશ) યા બુરાઈ ડાલનેકા ઈરાદા કરમાએ તો મુજકો ઉસસે બચા લેના. કયુંકિ મંચ તેરી પનાહ માંગતા હું મેરે પરવરદિગાર જબ તુને અપને ફઝલો કરમસે મુજે ઈસ દુનિયામેં રસ્વાઈકે મુકામ પર ખડા નહીં હોને દિયા. તો ઈસી તરહ અપની આખેરતમેં ભી મુજે કિસી ઐસે (રૂસવાઈકે) મુકામ પર ખડા ન હોને દેના. ઔર અપને પઠેલે એઠસાનકે સાથ મેરે લિયે પીછલે એકસાન ભી શામિલ કર દે (યાઅની દુનિયામેં કઝલો એહસાન કરમાયા હૈ આખેરતમેં ભી યું ઠી એઠસાનો કઝલ ફરમાના) ઔર મુજે ઈસ કદર ન ઢીલ ન દેના કે મેરા દિલ સખ્ત હો જાએ. ઔર મુજે ઈસ તરફ એબ ન દેના કે મેરી આબરૂ હી જાતી રહે. ઔર મુજે ઐસી ઝીલ્લત ન દે જિસસે મેરી કદ્ર ઘટ જાએ, ઔર ન કોઈ ઐસા નુકસ દે જિસકે સબબસે લોગ મેરે મરતબેકો ન જાન સકેં. ઔર મુજે ઈસ તરહ ન ડરા કે મંચ ઉનકી વજહ્સે બેઆસ હો જાઉં. ઔર ન ઐસે ખોકમેં મુજે મુબ્તેલા કર કે મંચ બિલ્ફલ ખોફઝદા હ્યે જાઉં. જિન બાતોમેં તુને અઝાબસે ડરાયા હૈ મંથ ઉસસે ડરતા હું, જિન બુરાઈયોંકો તુને બયાન કર દિયા ઔર જિન બાતોંકા તુને ખોફ દિલા દિયા હૈ મંચ ઉનસે પરફેઝ કરતા હું ઔર તેરી આયતોંકે તિલાવતકે વક્ત તેરે રોઅબસે તરસાં રહું, મેરી રાતકો યું આબાદ કર મંચ ઉસમેં બેદાર રહે કર તેરી ઈબાદત કરતા રહું ઔર તન્ફાઈમેં તેરી ખુશનુદીકે લિચે નમાઝે શબ અદા કરતા રહું ઔર તન્હા તેરે સાથ ઈત્મીનાન રખું ઔર અપની હાજતે સિર્ફ તેરે સામને પેશ કરૂં, ઔર દોઝખસે અપની ગરદન છુડવાનેમેં તુજસે સવાલ કરતા રહું ઔર જિસ અઝાબમેં અફેલે જફન્નમ મુબ્તેલા ફૈ ઉસસે પનાહકે બારેમેં તેરી રહેમતસે તકાજા કરતા રહું ઔર મુજે મેરી સરકશીમેં અંધા બના કર ન છોડ, ઔર મોતકે વક્ત તક મુજે ગફલતમેં મુબ્તેલા ન રહેને દે, મુજે નસીહત કરનેવાલોંકે લિયે નસીહત ઔર ઈબરત હ્રસિલ કરનેવાલોંકે લિચે ઈબરતગાહ, ઔર સાહેબાને ગૌરકે લિયે આઝમાઈશકા ઝરીઆ ન બના. (ઐસા ન હો કે મંચ કિસી બદહાલીમેં ગિરફતાર હં, ઔર દેખનેવાલે મેરી હાલતસે ઈબ્રત હાસિલ કરેં.)

ઔર લોગોં કે સાથ તુ મુજસે મુકાબલેકી તદબીર ન કરના મેરે બદલેમેં કિસી ગૈરકો પસંદ ન કરના, ન મેરા નામ બદલ, ન મેરે જિસ્મકો તબદિલ કર. ઔર મુજકો અપની મખ્લુકાતકી હંસીકા ઝરીઆ ન બનાના ઔર અપની કર્ઝકે સિવા કિસીકા તાબેઅ ન કર, ઔર અપને લિયે ઈન્તેકામ લેનેમેં મુજસે ખિદમત લે. અપની મુઆફીકી ખુન્કી ઔર અપને આરામ ઔર રાહત ઔર રહેમત ઔર જન્નતકી શીરીની મેરે લિયે કરાર દે. અપની વુસઅતે અતાકે તસદીકમેં, જિન કામોંકો તુ પસંદ કરતા હૈ ઉસકે લિચે મુજે ફરસત ઈનાયત ફરમા, ઔર જો ઉમર તજસે નઝદીક કરતે હૈ ઉનમેં કોશિશકા હોંસલા દે, ઔર અપને તોહ્ફોમેંસે મુજે ભી કોઈ(ખાસ) તોહ્ફા દે, ઔર મેરી તિજારત નકાબકો બના. ઔર મેરા દોબારા વાપસ આના બેઝરર હો. ઔર અપને મરતબેસે મુજકો ખાઈફ રખ, ઔર અપની મુલાકાતકા શૌક દે, ઔર મુજે ઐસી ખાલિસ તૌબાકી તૌફીક દે કે તુ ઉસકો કબૂલ ફરમા લે, ઐસી તૌબા જિસકે બાદ તુ કિસી છોટે બડે ગુનાહોંકો બાકી ન ૨ખ બલ્કે સબકો મુઆફ કર દે, ઔર કોઈ ખુલા હવા યા પોશીદા ઐબ બાકી ન રખ બલ્કે સબસે સે દરગુઝર ફરમાં ઔર મોઅમેનોંકી તરફસે કિના મેરે દિલસે નિકાલ દે. ઔર મેરે દિલકો ઈન્કેસાર કરનેવાલોં પર મહેરબાન બના ઔર તુ મેરે લિયે ઐસાફી હોજા જૈસા તુ નેકોંકે લિયે હૈ.

ઔર મુજે મૃત્તકીકા લિબાસ પહેના ઔર ગુઝીશ્તા લોગોંમેં મુજે સચ્ચાઈકી ઝબાન ઈનાયત કર ઔર આનેવાલે લોગોંમેં મેરા બાકી રહેનેવાલા ઝિક કરાર દે ઔર પહેલે લોગોં કે મેદાનમેં મુજકો પહોંચા દે ઔર અપની નેઅમતકા કમાલ મુજ પર પુરા કર દે ઔર ઉસકી નુમાયા કરામતેં મુજે મરહમત કર ઔર મુજે અપને ફાયદોંસે માલામાલ કર દે, ઔર અપની બડી બડી બક્ષિસેં મેરી તરફ ખીંય લા, ઔર જિસ જન્નતકો તુને અપને બરગુઝીદા બંદોકે લિયે આરાસ્તા કિયા હૈ ઉસમેં મુજે અપને પાક દોસ્તોંકા પડોસી બના.

ઔર જો મકામાત તુને અપને દોસ્તોંકે લિચે મોહચ્યા કિચે હૈ ઉન મકામાતમેં મુજે અપની શરીફ બક્ષિસોકાં ખિલઅત પહેના ઔર અપની બારગાહમે અપને ફઝલસે ઐસી જગેહ કરાર દે જિસમેં ઈત્મીનાનસે રહું ઔર મેરે લિચે અપને પાસ એક ઐસી જાએ પનાહ બના જિસમેં મંય(સુકુનસે) બેઠું ઔર અપની આંખે ઠંડી કરૂં.

યા રબ મેરે બડે બડે ગુનાહકી તફતીશ ન કર મુજે ઉસ રોઝ તબાહ ન કર(ના) જિસ રોઝ પોશીદા બાતોંકા ઈમ્તેહાન હોગા (ઔર સબ બાતેં સામને હોંગી) ઔર હર શક વ શબ્હકો મુજસે દૂર ૨ખ ઔર મેરે લિથે હર તરફર્સે હક તક પહોંચનેકે લિયે રહેમતકા રાસ્તા બના ઔર મુજે અપને જુદો કરમસે બહોતસે હિસ્સે ઈનાયત કર ઔર એહસાનકે હિસ્સે અપને કઝલસે મેરે લિયે બહોત ઝિયાદા કર દે. જો નેઅમતેં તેરે પાસ ઢૈ મેરે દિલકો ઉન પર ભરોસા રખનેવાલા બના ઔર જિસ કામમેં ત ખુશ હોતા હો મેરી ક્રિક્રકો ઉસકે લિચે ફારીગ રખ ઔર મુજે ભી ઉસ કામમે લા જિસમેં અપને ખાસ બંદોકો લગા રખતા હૈ ઔર અકલોંકી ગકલતકે વક્ત મેરે દિલકો અપની કરમાંબરદારીકા જામે ખુશગવાર પીલાકે. ઔર મેરે લિથે બેપરવાઠી, ઈફફત, આરામ, મુઆફી, તંદ્વરસ્તી, તવંગરી, ઈત્મીનાન, વસઅત, સલામતી મરહમત ફરમા ઔર મેરી નેકીચોંકો ઈન ગુનાહોંકી વજ્હસે ઝાઈલ ન કરના જો ઉનમેં મિલ જાએ. ઔર મેરી તન્ફાઈકી ઈબાદતોંકો ઈમ્તેફાની ફિત્નોકે આરીઝ ફોજાનેકી વજઠસે હબ્ત ન કર દેના.

કિસી મખ્લકકે સામને સવાલ કરનેસે મેરી આબરૂ બયા, ઔર <u>કાસેકીનકે સરમાચેસે મુજકો દૂર રખ,</u> ઔર કલી લી ઝાલેમીનકા મદદગાર ન બનાના ઔર અપની કિતાબકે મિટાનેમેં ઉનકા હ્રાથ બટાનેવાલા ન કરાર દે ઔર મુજે અપને હિફઝો અમાનકે દાઈરેમેં રખ. (ઉસ એહાતએ અમ્નમેં જિસકો મંચ સમજ ભી નઠીં સક્તા મગર વોહ મુજકો તમામ બૂરાઈયોં ઔર શરસે બયા કર રખેગા.)

ખુદાયા ! તુ અપની રહેમત ઔર મહેરબાની ઔર વસીઅ રોઝીકે દરવાઝે મુજ પર ખોલ દે બેશક મંચ તેરી તરફ રગબત કરનેવાલોંમેંસે હં ઔર અપના ઈનઆમ મેરે લિયે કામિલ કર દે, બેશક તુ બેહતરીન ઈનઆમ કરનેવાલા હૈ. ઔર મેરી બાકી ઝિંદગી અપની રઝામંદી હાસિલ કરનેકે લિચે હજ ઔર ઉમરામેં સર્ક કરાર દે, અથ તમામ જહ્ઞનકે પરવરદિગાર, ખુદાયા, રહેમત નાઝિલ કર હઝરત મોહંમદ (સ.અ.વ.) ઔર ઉનકી પાકો પાકીઝા આલ પર ઔર ઉન સબ પર ઢંમેશા સલામ હો.